

Giriş

Urkiye Mine Balman ülkemizin ilk kadın şairlerinden birisidir. İlk şiir kitabını elli yıl önce 1952 yılında çıkarmıştı. O yıllarda sanatla iç içe olan hocamız öğretmenlik mesleği ile şairliğini iç içe sürdürmüş, daha sonra öğretmenlik mesleğine daha sıkı bir biçimde sarılmış ve sanat ortamında pek görülmemişti, ama onun bu ortada görülmemesi onun şiirden koptuğu anlamına gelmez. O her zaman şiir yazmış fakat bu şiirleri pek ortaya çıkarmamıştı, çünkü Urkiye Mine Balman görüp tanılan insanlar içerisinde belki de en mütevazısı, kendisini hiçbir zaman ön plana çıkarmayan dünya iyisi bir hocamız ve şairimiz.

Gerçek anlamda ilk çağdaş şiir akımı olarak kabul edilen Hececi Romantik akımını 1940–1950 yılları arasında bizler görebilmekteyiz. Bu dönemin en etkili şairlerinden birisi olan Urkiye Mine Balman ilk olarak okuyucunun karşısına 1940 yıllarında çıkar. Özellikle ilk antoloji ve seçki diye kabul edebileceğimiz “Çığ seçkisi'nde” (1943) bizler şairin şiirlerini görebilmekteyiz.

Dönemin gazetelerinde ve dergilerinde şairin şiirlerini okumaktayız. Bunlar: Söz, Hürsöz Gazetesi, Gençlik ve Dünya Dergileri'dir.

Urkiye Mine Balman'ın şiirlerini değerlendirirken veya okurken onun bu şiirleri yazdığı dönemi de çok iyi bilmek lazım çünkü her şair kendi döneminin ortamına göre yazar veya yazmaya çalışır. Şairimizin yaşadığı dönemde ada İngilizlerin Egemenliği altında idi ve insanlar bir baskı dönemi içerisinde yaşıyorlardı. O dönem kuşağı hemen hemen hepsi Kemalist, folklorik ve romantik şiirler yazarak duygularını dile getiriyorlardı.

Urkiye Mine Balman'ın ilk şiirleri okunduğunda Türkiye'ye duyulan özlem teması dışında tüm şiirlerinde insanı, doğayı, çevreyi seven, bu temaları şiirin içine yerleştiren, insanlarımızın duygularına inebilen bir şair olduğunu belirtmeliyim.

Urkiye Mine Balman'ın sözlerinden de kesit vermek isterim: Vatandan ayrı düşmek bahtsızlığına uğrayarak birçok haklarımız elimizden alınmış olmakla

beraber, Türk yaratılmanın heyecanı içinde çarpınan kalbimiz her gün bir parça daha Vatan için çarpıyor. O vatan ki bizim için her şeyden aziz ve kıymetli; Türk milleti de en büyük en mukaddes varlıktır. Bundan kuvvet alarak milli gururumuzla, benliğimizi parçalamak isteyenlere karşı azim ve imanla korunmağa çalışmak en büyük ödevimizdir. Diyen Urkiye Mine Balman'ı konu olarak incelemekten minnet duyarım.

URKİYE MİNE BALMAN HAYAT ÖYKÜSÜ

29 Ocak 1927’de Lefke’de doğdu. Beşkardeşin ikincisi olarak dünyaya geldi. Babasının adı Yusuf Razi. Annesinin adı ise Fatma Nigar’dı. Urkiye Mine Balman, babası, annesi ve o dönem ile ilgili anılarını şöyle anlatmakta: “Babam Yusuf Razi Lefke’de otel işletmekteydi. Otelin yanında bir de han vardı. Güneydeki Rum köylerinden, Maratusa’dan köylüler gelmekte, hayvanlarını hana

bağlarlardı. Ben çocukken okul çıkışı hana giderdim. Bir gün yine gittiğimde avlunun ortasında yatan bir siyah köpek gördüm. Köpeği kaçırmak düşüncesiyle olmalı, istedim. Köpek bacağımı ısırdı. Beni alıp hastaneye götürdüler. Sonra polisler o köpeği vurdu. Annem Fatma Nigar, babamla evlenmeden önce on iki sene öğretmenlik yapmış. Okumayı seven kültürlü, ileri görüşlü, aydın, yüreği sevgi dolu birisiydi. Çocukken bize kitaplar okur, masallar anlatırdı. Ben annemden dinlediğim bu masalları kendi çocuklarıma, öğrencilerime ve torunlarıma anlattım. Çok güzel çocukluğum oldu benim. Baba evinde gayet mutlu bir çocukluğum geçti. Bahçeli güzel bir evimiz vardı.”

Urkiye Mine Balman’ın ilkokul anıları: “İlkokula dört yaşında, dört aylık, dört günlük başladım. Okula kucakta götürülmüşüm. Nedenini tam olarak bilmiyorum. Özel bir nedeni olduğunu ise sanmıyorum. Olsa olsa çok küçük yaşta gittiğimiz içindir. Bu yaştaki bir çocuk ancak kucakta götürülebilirdi. Şimdi ise aileler, ellerinden tutarak götürüyor çocuklarını. Bu nedenle olsa gerek. İlkokulda çok parlak bir öğrenciydim. Hemen hemen herkes, beni, adeta el üstünde tutardı. Annem elit, kültürlü birisi olduğu için öğretmenler hep ziyarete gelirlerdi. Sık sık görüşüyorduk, iyi bir durumumuz vardı yani. ”İlkokulu on bir yaşında bitiren Urkiye Mine Balman 1938’de Türk kızlarının eğitim gördüğü tek okul olan Viktorya Kız Okulu’na girdi. “Duhul imtihanı” denilen giriş sınavını kazanmış orada eğitimine başlamış. O zaman aile, Lefkoşa’ya yerleşmiş. Çünkü ondan başka, abisi de erkek lisesine gidiyormuş.

Hocamızın bu konu ile ilgili açıklaması: “İlk iki yılı aile yanında oturduk. Babam, işi icabı, Lefke’ye gidip geliyordu. Bu zor geldi ki iki yılın sonunda, beni kız koğuşuna, abimi de okulunun koğuşuna yerleştirdiler ve Lefke’ye döndüler. Hasretliğin dışında bir sorunum olmadı.”

Viktorya Kız Okulu ile ilgili anıları: “O zamanlar okul Müdüresi İngiliz. Orta ve Lise olmak üzere 6 yıl eğitim gördüm. Türkçe ve Matematik dersleri dışında diğer dersler İngilizce okutulurdu. Matematik hocamız Peyker Tevfik

hanımdı. Edebiyat hocamız da Fitnal Zeynel hanımdı. Çalışkan ve başarılı bir öğrenciydim. Bu okul altı yıl olmasına rağmen, eksik dersler nedeniyle lise değil de kolej derecesinde bir eğitim veriyordu. En büyük idealim Ankara’da ‘Dil-Tarih-coğrafya’ fakültesine girmekti. Ama sadece merak, sadece başarı değildi o devreler. Viktorya’dan mezun olanlar üniversitelere giremiyorlardı. Çünkü Viktorya lise değildi! Lise diploması alabilmek için son sınıfı Lefkoşa Türk Erkek Lisesi’nde okumak istedim. Oraya kaydımı yaptırdım ancak üç ay devam edebildim. Bu arada Viktorya kız okulu’nda yatılı kalıyordum. Bazı nedenlerden dolayı tekrar eski okuluma dönmek durumunda kaldım. Yurttan çıkmak mı istemiştım, yoksa bir durum mu olmuştu tam hatırlayamıyorum. Bu okuldan 1944’te mezun oldum. Ankara’ya gideceğime göre Öğretmen olacaktım! Kızlar için öğretmen koleji yeni açılmıştı o zamanlar. İngiliz okulu’nda yapılan Öğretmen Koleji Giriş sınavlarına girdim. Sınav yazılı olarak Matematik ve Türkçe derslerinden yapıldı. Sınavı kazanarak 1944, Eylül ayında Kız Öğretmen Koleji’ne girdim. ‘Ayasofya Kız Okulu’nda Selimiye Camii yönünde, zemin katta, loş, büyük bir odada ders yapılmaktaydı. Haftanın üç günü Türk kızları, diğer üç günü de Rum kızları ders görüyorlardı. Boş oldukları günler ders şemaları hazırlayarak sınıflara giriyor, öğrencilere ders veriyorlardı. Zaman zaman Omorfo Erkek Öğretmen Koleji’nden eğitimciler gelerek dersleri izlemekteydi. İkinci yılın sonunda 1946 yılında mezun oldum. Öğretmen Koleji’nin ikinci devre mezunlarından Urkiye Mine Balman. Daha önce eğitim yılları bir yıldır.”

1946 yılında Öğretmen Koleji’nden mezun olan Urkiye Mine Balman’ın artık öğretmenlik yaşamı da başlamış oluyordu ve Eylül 1946’da ilk öğretmenliğine Pergama’da (Beyarmudu) başlıyor.

Hocamızın ilk öğretmenliği ve Pergama’yla ilgili anıları: “İki öğretmenli bir okuldu orası. 1, 2 ve 3. sınıfları okutuyordum. O yıllarda Pergama, güzel, sulak ve verimli bir köy olmasına karşın tenha, ıssız bir yer idi. İnsanlar bahçelerde patates, soğan ve sebze yetiştiriyorlardı. Bazı bahçelerde su kuyuları var idi. Suyu kuyulardan dolap beygirleri kuyunun etrafında dönerek çıkartıyorlardı. Arıklara

dökülen suyla bahçeler sulanırdı. Hayvan gözleri kapalı döndükçe su dolabından gıcırtılı çok hoş bir ses duyuluyordu. O dönemde kadınlar kahvehane önünden geçmeyi tercih etmezlerdi. Gezintiye çıkıldığı zaman arka sokaklardan geçilirdi. Sınıf olarak kullandığım odanın arka kısmında ağıl vardı. Odanın penceresi ağıla açılıyordu. Ovaya çıkmadıkları zaman keçi ve koyunlar pencereye kadar geliyorlardı.”

Urkiye Mine Balman’ın evlilik ve Gönyeli ile ilgili anıları: “Öğretmenliğimin dördüncü ayında 5 Ocak 1947’de öğretmen Hüseyin Cahit Balman’la nikâhlanarak evlendim. Hüseyin Balman Gönyeli’de öğretmen idi. 1947–1948 ders yılında Gönyeli’ye tayin oldum. O yıllarda Gönyeli İlkokulu üç öğretmenliydi. Eşim ise müdür yardımcısı, yani ikinci sınıf başöğretmen idi. Lefkoşa’ya bu kadar yakın olan bu köyün o zamanlar içme suyu yoktu. Köye tankerlerle yorgancı suyu taşınır, halk bunu satın alırdı. İnsanlar Cuma günleri Lefkoşa’ya merkezlerle alışverişe giderlerdi. Köyde, caminin arkasında iki odalı bir öğretmen evi vardı. Orada kalıyorduk. Hafta sonları Lefkoşa’ya taksi kiralayarak gidebiliyorduk. Ben köy yaşantısını, birçok geleneksel Türk adetlerini burada görüp izleme olanağını buldum. Köy halkı misafir sever, kişilikli insanlardı. Geceleri ellerinde fenerlerle misafirlğe geliyorlardı. Gençler modern olmakla beraber, bazı yaşlı kadınlar yatak çarşaflarına sarınırlardı. Düğünler, genellikle harman sonu yapılırdı. Davullu zurnalı bir hafta sürüyordu.”

Üç yıl sonra 1950’de eşiyle birlikte Larnaka’ya tayin olan hocamızın buradaki anıları: “1954 yılına kadar Larnaka’da kaldık. Hayatımın en güzel dört yılı burada geçti. Denize karşı güzel bir evde oturduk. Ben güneşin deniz üzerinden doğuşunu ilk kez burada hayranlıkla izledim. Okul evimize uzaktı. Bisikletle gidip geliyorduk.”

1954–1955 yılında hocamızın eşi Hüseyin Balman burs alarak İngiltere’ye gidiyor. Hocamız için zor günler başlıyor, bu zor günlerle ilgili anıları: “Lefke’ye tayinim için dilekçe yazdım. (Bu arada müstemleke (sömürge) idaresinde evlenen

bir öğretmen muvakkat kadroya düşmekteydi. Çalışmak için her ders yılı yeni bir tayin çıkıyordu.) Çocuklarım küçük olduğu için Lefke’de ailemin yanında kalarak çalışma yaşamımızdaki zorlukları hafifletmiş olacaktık. Hiçbir şey arzu ettiğimiz gibi olmadı. Beni küçük kaymaklı ilkokulu’na tayin etmişlerdi. 1954–1955 ders yılı sonunda daha eşim İngiltere’den dönmeden birinci sınıf başöğretmeni olarak Lefke İstiklal İlkokulu’na atandı. Benimse tayinim Mora-Meriç’e çıkmıştı. Tekrar dilekçe yazarak birçok uğraştan sonra Gaziveren köyüne tayin edilmişim. Vasıta yoktu. Şimdi on veya on beş dakikada gidilen yola iki araç değiştirerek gidip geliniyordu. 1957 yılında eşim Atatürk İlkokulu’na nakledildi. Ben yine Küçük Kaymaklı’ya verilmişim. (1957–58/1958–59)yıllarında okullar tam gün idi. Büyük oğlum Hasan babasıyla Atatürk İlkokulu’na gidiyor, küçük oğlum Tunç benimle Küçük Kaymaklı’ya geliyordu. Ancak geceleri buluşabiliyorduk.

İngiliz Koloni İdaresinden Cumhuriyete geçiş yıllarıydı. Bu arada yeni bir yasakla kolej bitirmiş muvakkat evli öğretmenler muvazzaf kadroya alınmıştı. Yeni gelen eğitimciler anlayış göstererek beni “Selimiye Küçükler İlkokulu’na” naklettiler. Yasaya göre her dört sene sonunda tayinler yapılırdı. Tayinler öğretmenlerin korkulu rüyasıydı. Heyecan ile beklerken tayinim Gönyeli’ye çıktı.

Gönyeli’ye atanan hocamızın zor günleri geride kalmış ve bu yıllarda yaşanan anıları: “Gönyeli’ye onbir yıl sonra tekrar gidişimde çok mutlu oldum. İnsanlar beni tanıyor, sonsuz sevgi ve saygı gösteriyorlardı. 1963 olayları çıktığı zaman Gönyeli’de öğretemdim. 1964–65 yıllarında Köşklüçiftlik Şht. Tuncer İlkokulu’na tayin oldum. Emekli olduğum 1985 yılına kadar bu okulda çalıştım. Otuz sekiz yıllık meslek yaşamımın yirmi, yirmi bir yılını bu okulda geçirmiştım. ” Hocamızın öğretmenlik yaşantısı tüm öğretmenlere örnek olabilecek niteliktedir.

Hocamızın meslek yaşantısıyla ilgili görüşleri: “Meslek hayatımda daima en iyiyi, en güzeli yakalayarak başarıya ulaşmak en büyük idealim oldu. İnsan ve doğa sevgisiyle iç içe olduğum çocukların o saf, duygulu, sevgi dolu dünyalarında onlarla bütünleşerek geçirdiğim yıllar hayatımın en mutlu yılları idi. Öğretim ve

Eğitimin yanı sıra o küçücük beyinleri sevgi, iyilik ve güzelliklerle doldurarak sınımsız yüreklerine de vatan ve ulus sevgisini aşılamayı kendime en kutsal görev olarak bildim. Bana müdürlük için teklifler gelmişti, ben istemedim, öğretmen olarak sınıfta çocuklarla kalmayı tercih ettim ve çok çok mutlu oldum. Öğretmenliğimde masamın iki yanında hep iki sandalye vardı. Ve bu sandalyelere hep, en afacan, en yaramaz çocukları oturturdum. Ve çocuklar, bu sandalyelerde oturmak için adeta yarış halindeydiler. Bazen çocuklar bir şey söylemek istediklerinde, şaşırıp ‘öğretmenim’ yerine ‘anne!’ diye söze başlardı, beni öyle görüyorlardı. Dünyaya ikinci kez gelsem yine öğretmen olurum.

Urkiye Mine Balman hocamız şu anda emekliliğinin tadını eşi Hüseyin Cahit Balman’la birlikte güzel bir biçimde yaşayarak çıkarıyor. Hocamız gurur duyacağı iki oğul dünyaya getirmiş. Büyük oğlu Hasan Balman (L.L.B. Hons) (Barrister At Law) Lefkoşa’da avukatlık yapmakta. İkinci oğlu Doç. Dr. Tunç Balman İstanbul’da (unisoft)adlı bir bilgisayar şirketinin sahibi ve yönetim kurulu başkanı’dır.

Hocamız şiire nasıl başladığını, kimlerden destek gördüğünü bizlere şu cümleler ile anlatır: “Şiire yazmaya okul sıralarında başladım. Türkçe kitaplarında ezberlediğimiz manzumelerden başka şiir bilmiyordum. Okul kitaplarından ayrı yararlanabileceğimiz kaynaklar çok azdı. Ben daha ilkokuldan beri okumayı çok sevdiğim için bulabildiğim her türlü yazıyı okuyordum. Benim öğrencilik yıllarımda içimizde derin bir vatan hasreti vardı. Anayurt özlemi ve milli duygularla dolup taşıyorduk. Türk bayrağına hasrettik. Ben bu duygularla dolu olarak daha çok milli şiirler yazıyordum. İlk şiirimi 1940 yılında yani on üç yaşında yazdım. Bir ilkbahar mevsimiydi. Aylardan Nisan’dı sanıyorum. Sınıfla bir kır gezisine çıkılmıştı. Laleler, çiçekler toplamıştık. Bu coşku içinde eğlenirken bir arkadaşımızın ufak bir kaza geçirerek ağlaması beni çok etkilemişti. Gece ‘Ağlatan Tepeler’ isimli bir şiir yazmıştım. Sınıfta arkadaşlarıma okudum. Bu benim için duygusal bir andı. Sonraları da yazmaya devam ettim. İyi kötü bir şeyler yazıyor, sonra beğenmeyip bir kenara atıyordum. İlk denemelerimden sonra

şiiirlerimi Lefkoşa'da yayımlanan 'Söz' Gazetesine gönderdim. Gazetenin sahibi Remzi Okan'dı. Kızları Beria, Vedia ve Bedia Hanım benimle tanışmak için okula gelmişti. Benden her hafta gazetede yayımlamak için şiir istiyordu. Bu benim yazma şevkimi artırdı. Şiirlerim vatana özlem ve milli duygularla doluydu. Duygularımı dile getiriyordum. Bu şiirler kapalı bir dönemde yaşayan halkımızın coşku ve beğenisini kazanıyordu. Takdir ediliyordum. Beni görmek, beni tanımak istediklerini yazıyorlardı. Aynı ilgiyi zamanın TC Konsolos'u Recep Yazgan da göstermiş. Bedia Hanım beni alıp konsolosa götürdü. Beni gördüğü zaman "Aaaa! Biz de bu şiirleri yazanı kocaman bir kişi sanıyorduk. Meğer bir çocukmuş" demişti konsolos bey. Söz Gazetesi'ndeki şiirlerim 'Urkiye Yusuf' imzasıyla çıkıyordu. Daha sonra ikinci adım olan (Urkiye Mine) ismini kullandım. Söz Gazetesi kapandıktan sonra Halkın Sesi, Hürsöz ve Bozkurt Gazetelerinde yazdım. Şiirlerim 1946'da çıkan 'Ocak' ve 'Dünya' gibi edebi dergilerde yayımlandı. Daha sonraları 'Çardak' ve 'Beşparmak dergilerinde şiirler yazdım. Bunların yanı sıra İstanbul'da yayımlanan 'Yedigün', 'Yeşilada', 'Türkdili' dergilerinde şiirlerim yayımlandı. Sanat hayatında şiirlerimizin gelişmesinde "Yedigün Dergisi'nin büyük katkısı olmuştur. Çok değerli edebiyatçı Nihad Sami Banarlı şiirlerimizi yapıcı eleştirilerle yaklaşıyor, değer vererek beğendiği şiirleri yayımlıyordu. Her hafta Yedigün gibi seçkin bir dergide Kıbrıslı kadın şairlerden birinin şiirini görmek beni mutlu ediyordu. Gelişmemizde, şiirde sanata yönelmemizde önemli katkıları olan Nihad Sami Banarlı hocamızı minnet duymaktayım. Bu büyük usta 'Resimli Türk Edebiyatı' isimli eserinde Kıbrıslı kadın şairler olarak ben ve bazı kadın şair arkadaşlarımdan bahsetmek kadir şinaslığını göstermektedir. O dönemde şiir yazan bazı erkek ozanlar var idi. 1940-50 Kıbrıs Türk şiirinde ilk başı biz çekiyorduk. İngiliz kolonisi olan Kıbrıs'ta Türk dili ve Edebiyatını şiirlerle yaşatmaya çalışıyorduk."

Hocamız şiirle ilgili görüşlerini ve kimlerden etkilendiğini şu cümleler ile ifade ediyor: "İlk şiirlerim hayal, duygu ve düşünceden kaynaklanıyordu. His ve hayal âlemi bize var olan yaşamı süslü bir tablo gibi sembolize eder. Şiire olan

yetenek, duygu ve hayalle bütünleşir. Ne var ki şiir yazmak için yalnız hayal gücü yeterli değildir. Şair ileride yok olmak istemiyorsa yapıtları kültür ile yoğrularak gerçekçi ve çağdaş bir çizgide olmalıdır. 1940’da yazmaya başladığım zaman edebi bilgim çok azdı. Okumak en büyük zevklerimden biridir. Edebiyat kitaplarının yanı sıra bazı edebi dergiler elde ederek okuyordum. Yedigün’de çıkan şiirlerim nedeniyle bazı Türkiyeli şair arkadaşlardan kitap ve dergi yardımı alıyordum. Çok güzel çocuk şiirleri yazan Enis Şükrü Regü bana her hafta ‘Doğan Kardeş’ dergisini göndermekteydi. Elde ettiğim her türlü yazıyı, kitap, dergi veya gazeteyi okuyordum. Çok okumak, her şeyi okumak bana yeni ufuklar, değerler kazandırmıştır. Kuşkusuz ilk şiirlerimi hece vezniyle yazdım. Edebiyat kitaplarından yararlandığım Ahmet Haşim, Faruk Nafiz, Necip Fazıl, Yahya Kemal gibi şairlerden etkilenmişim. Daha sonraları mesleğim gereği doğa, insan unsuru ve gerçekliğe yöneldim. Çevremde gördüğüm her şey beni duygulandırdı, bana heyecan verdi. Renk renk, çeşit çeşit güzellikler, gecenin esrarında büyüyen doğa, sokaklar, insanlar ve çocuklar bana esin kaynağı oldu. Öğretmen olarak gezdiğim yerlerde rastladığım olaylar, tanıdığım insanlar beni duygulandırmış, bana yeni şiirler kazandırmış oluyordu. Köyle ilgili şiirlerim bu duygu ve gözlemlerimin ürünü oluyor.

Urkiye Mine Balman hocamız şiirlerini yayımladığı ve çıkardığı kitabı için söylediği cümleler: “Çığ” adlı antoloji 1943 yılında yayımlanmıştır. 6 şair ve 3 yazar, 9 arkadaş ile birlikte yayımlanmıştır. Bu kitap ‘Bursalı’ takma adıyla şiirler yazan Türk sefareti Kamçılaryası olan Hikmet Taşkent’in gayretiyle yayımlanmıştır. ‘Yedigün Şairler Antolojisi’ Abdullah Rıza Ergüven tarafından İstanbul’da yayımlanmıştır. Bu kitapta resim ve şiirlerimle bana da yer verilmişti.

‘İlk Demet’ 1952 yılında yapılan bir şiir gecesinin ürünlerinden oluşan bir şiir kitabıdır. Edebiyat öğretmeni, şair İbrahim Zeki Burdurlu’nun gayretiyle oluştu. Benim de bu kitapta şiirlerim var.

‘Yurduma Giden Yollar’ adlı şiir kitabım 1952’de yayımlandı. Benim ilk

ve tek şiir kitabım.

‘İkinci Demet’1960’da düzenlenen şiir gecesine katılan ozanların şiirlerinden oluşan bir kitapta şiirlerim çıkmıştır.

Türkiye’de çıkan değişik antoloji, derleme ve şiir kitaplarında şiirlerim var.

Son yıllarda, “Kıbrıs Türk Edebiyatı-Başlangıçtan Bugüne, K.K.T.C. M.E.K.B. yayınları, 1989.

Zübeyde Yılmaz-Ramazan okumuş, Kıbrıs Türk şiiri, T.C. Milli Eğitim Bakanlığı yayınları, 1992.

Mehmet Yaşın, Kıbrıslı Türk şiiri Antolojisi, Y. K. Y, İstanbul, Kasım 1994.

Feyyaz Sağlam-Harid Fedai, Türkiye dışındaki Türk Edebiyatları Antolojisi Cilt 9. Batı Trakya ve Kıbrıs Türk Edebiyatı, Ankara 1997.

Gülgün Serdar, Şairlerimiz Şiirlerimiz, Ateş Matbaası Lefkoşa, 2000.

Hocamızın ve aynı zamanda şairimiz olan Urkiye Mine Balman’ın şiirleri ve hayat öyküsü yayımlanmış oldu.

BALMAN’IN SANATI VE ŞİİRLERİ HAKKINDA BİRKAÇ YAZI

URKİYE MİNE BALMAN

Fatma Azgın

Kadın Şairlerimiz

16 Ocak 1987’de Atatürk Kültür Merkezinde, Gönyeli Sanat Birliği’nin girişimleriyle, “Kıbrıs Türk Şiirinde Kadın Şairlerin Yeri ve Önemi” konulu sohbet ve şiir dinleti gecesi düzenlenmişti.

O gece, 1940 yılından başlayarak, günümüze kadar toplumumuzda şair kimliği taşıyan ve taşıyabilecek olan 12 kadın şairimiz katılmış ve bizlere doyulmaz bir gece yaşatmışlardı. Gece için getirilen tek eleştiri, bu unutulmaz tadı tek geceye sıkıştırmaktı.

Bu gecenin çalışma ürünü olacak, “Kadın Şairlerimiz” yazı dizisini, geçen sayıdan başlatmış bulunuyoruz. İlk diziyi, ölüm yıldönümü nedeniyle, Pembe Marmara’ya ayırmıştık. Bu tutumun, okuyucularca benimsendiğini ve ülkemizde bir sanatçının ilk kez “anılması”nın olumlu izler bıraktığını söyleyebiliriz.

Yazı dizimizin, yaşayan sanatçıların “anılması”na da yönelik olması, sanıyorum onlar için heyecan verici bir dürtü olacaktır. Sanatçı, eserlerinin farkında olan, eleştiren, anlamaya çalışan bir “alt yapı”nın varlığına büyük gereksinim duyar.

Çağdaş Kıbrıs Türk Şiirini, 1940 yılından başlayarak araştırma olanağı bulduğum için, ‘kadın şairlerimiz’ dizisi de 1940 yılından günümüze uzanacaktır. Bu çerçevede, ilk kadın şairimiz U. Mine Balman’dır. Aynı zamanda ilk şairlerdendir. Bu dönemin “ilki olabileceği” yönünde de güçlenen görüşlerimiz vardır. Şöyle ki; 1940 yılında şiire başlamış ve günümüze değin şair kimliği taşımış bir kişidir Mine Balman. Elimizdeki kaynakların birçoğu şiir antolojisi olarak nitelendirilebilir. (Çığ 1943, İlk Demet 1952, İkinci Demet 1960, Kıbrıs Türk Şiiri Antolojisi 1963) tümünde Mine Balman yer almıştır. Yine 1940–1963 yılları arasında Kıbrıs’ta yayımlanan yerel gazetelerde, sanat dergilerinde şiirine sık sık rastlanmaktadır. Sözünü ettiğimiz kaynakların bazılarında rastladığımız çoğu şairler çoktan şiiri bırakmışlardır. U. Mine Balman 47 yıllık şiir geçmişi ile halen ayakta durmaktadır.

Mine Balman 1940–1950 yılları arasında “heceli şairler” diye anılan ekibin en güçlü grubu, Mine Balman, Engin Gönül, Pembe Marmara, Nejla S. Suphi’den oluşan kadın grubu. Kıbrıs Türk Şiirinde kadın şairler, o dönemde olduğu gibi günümüzde de güçlü bir ekip halinde, şiirimizin önde gelen şairlerindendir. Kadın

şairlerin etkin konumu 1963’lerde bozulmaz ve bize göre her alanda var olan “çöküş” sanata ve şiire de yansımıştır. Kendi kimliğini sorgulamaya başlamayan, kapalı, çağlar boyunca başka ulusların egemenliği altında yaşayan Kıbrıs insanı 63 olayları ile “can derdine” düşmüş, bu nedenle şiir de sanatsal değerlerden yoksun, işlenen ana tema ise şehitler ve Rum düşmanlığı olmuştur. Ve Mine Balman “aktif sanat” yaşamından bu dönemde koparak içine kapanmış ve yazdığı şiirleri kendisine saklamıştır.

1974’ten sonraki yeni toplum yapısıyla “sanat ortamı” oluşmuş ve bu ortam sanatçıyı daha çok üretmeye, onlara güven vermeye neden olmuştur. Toplumumuzun gündeminde olan “Kıbrıslı Türk kimliği” araştırmalarına, şiir sanatı konusunda miras bırakmış olduğuna inandığımız Mine Balman, Kıbrıs Türk Kültürüne birikimleriyle katkıda bulunmuştur. Bugünkü şairlerimiz tarihsel ve toplumsal gelişim süreci sonucunda, geçmiş kültür mirasının da katkılarıyla “Özgün Kıbrıs Türk Şiiri” yaratma yolunda epeyce yol katletmişlerdir. Ya Mine Balman, hangi mirası bulmuştur? Şöyle yanıt veriyor “Kıbrıs’tan pek şair hatırlamıyorum. Yalnız Celalettin Yermen –ki bizden epeyce büyüktü (26 yaş) vardı, onun şiirlerini ara sıra görürdüm. Ben Türk şiirlerinden beslenerek yazdım.

Mine Balman’ın ilk ve tek kitabı “Yurduma Giden Yollar” ismini taşıyor. Şairimiz, önsözünde de belirttiği gibi kitabını Türkiye’ye ve Türk Milleti’ne adamıştır. “Yurdum” Türkiye’dir. 1952 yılında, İngiliz sömürge döneminde yayımlanan kitap, Türk Bayrağı’na hasret bir genç öğretmenin milli duygularını içermekte.

Kitap, 3 bölümden oluşmaktadır. “Vatana Sesleniş” bölümünde milliyetçi görüş ve duygular hâkimdir. “Bu Şehrin Kalbi” isimli 2. bölümde doğa işlenmektedir. “Yılların Getirdiği” başlıklı 3. bölüm ise şairin kendine dönük, kendi yaşamını ve yakın çevresini konu alan şiirleri kapsamaktadır. 2. ve 3. bölümlerde “Kıbrıs havası” şiirlere yansımıştır. Gerek şiir kitabında, gerekse değişik şiir seçkilerinde ve yazılı basında yayımlanan şiirlerinde hece ve serbest

vezni kullanmıştır. İlk şiirlerinde bile yalın akıcı ve coşkulu bir dil kullandığı görülmektedir. İçerik olarak şiiri “milli” ve “gerçekçi” bir çizgidedir.

Dilediğimiz Mine Balman’ın yeni şiirlerini yayımlayıp sanatseverlere değerlendirme olanağı vermesidir.

Söz şimdi Mine Balman’ın; Yaşamı, sanatı ve ilk kez yayımlanacak şiirleriyle...

“Kendime yazmak, kendimi anlatmak bana nedense pek güç gelmiştir. Uzun, dopdolu bir hayatı geride bıraktığım bu günlerde, yılların ötesine dönüş yapmak sonsuz bir zevk, buruk bir heyecan bana.

1927 yılında 29 Ocak gecesi dünyaya gelmişim. Doğduğum yer çocukluğumun geçtiği Lefke kasabasıdır. Baba evinde portakal ve limon bahçeleri arasında geçen huzur ve mutluluk dolu, tatsız çocukluk günlerim en derin en unutulmaz anılarım arasındadır. Ne zaman çocukluğumu düşünsem yüreğim o günlerin zevki ve özlemiyle dolar.

Ne zaman baharımdan solgun bir yaprak düşse

Tatlı göz yaşlarıdır hatıraları anmak.

Havuzda köpüren su ve kâğıttan bir gemi

Çılgık yüklü saatler eriklerin dalında

Limon bahçelerinde kurulu bir salıncak

Hatıralar asılı hurma yapraklarında.

Çocukluğum bir halka hala gönül bağında

Kıvrak kahkahaların neş’esi kulağımda...

(Yurduma Giden Yollar, 1952)

Türk Bankası Kültür-Sanat Dergisi 1987, Sayı;6

YURDUMA GİDEN YOLLAR

Nurettin Artam

Bir yurt gezisinden Ankara'ya döndüğüm zaman masamın üzerinde mini mini bir kitap buldum ki Kıbrıs'tan geliyordu; Akdeniz'in bir ucunda elini anavatana uzatır gibi durduğunu haritada bile gördüğümüz bu eski Türk adasından gelen kitap, şair Urkiye Mine Balman'ın eseri idi. İsmi "Yurduma Giden Yollar" olduğuna göre içinde toplanan ve oniki yılda yazılmış olduğunu baştaki özsözde belirtilen şiirlerin konuları ne olduğunu, hangi kaynaktan ilham aldığını kolayca anlayabilirsiniz.

Türkiye'de bugünün genç şairleri ne türlü mısralar yazıyorlar; Türk şiirinin bugünkü evrimi hangi şekilleri, hangi yollara yönelmiştir? Bunları "Söyleşi"lere bırakalım.

Fakat başpapazından falan yerdeki dükkâncısına kadar birçokları Türkler aleyhinde, maksatlarını örtbas ederek komünistler lehinde söylenmedik söz, yapmadık hareket bırakmayan bir adanın doksan bin Türkünden bir genç şair, böyle bir şiir kitabı yazıp bana armağan edince onun değerini, heyecanını, manasını okurlarıma anlatmağa çalışmak bir boyun borcu olmaz mı?

Şair, bu eserini yayınlarken milli gurur ve heyecanın en büyüğünü duyduğunu söylüyor. Bu mısralar, "benliğimizi parçalamak isteyenlere karşı beslenen bir azim ve imanla" yazılmış.

Araya Akdeniz'in dalgaları girebilir; buraları zaman zaman sisler bürüyebilir. Fakat şair Urkiye Mine Balman bütün bunların arkasından vatana seslenir:

Bana yurdumu anlatın,
Yurduma giden yolları!
Can evimde alev alev ateş var;
Bayrağıma, yurduma selam edin!
Yurda giden yollarda
Ey yurduma varanlar!

Genç şair, sonra yeşil ada üzerinde kızıl bir ihtirasla şımaranlara da keskin mısralar havale ediyor. Demin söylediğim gibi, araya Akdeniz'in dalgaları gidebilir; buraları zaman zaman sisler bürüyebilir. Fakat Kıbrıs'ın genç şairi anavatana ulaştırmak istediği sesini her zaman duyuracaktır.

Dalgalar Dalgalar üstüne inedursun,
Senin heyecanıyla, aşkınla coşar kanım.
Varsın kalbim aşkımın son nağmesini vursun,
Gözlerimde, kanımda, canımdasın vatanım.

Kitabından bir tanesini de bana yolladığı için genç şaire teşekkür eder; içli duyguları dile getiren şiirlerinden ötürü kendisini kutlarım.

“Ulus” Gazetesi 29 Haziran 1952

YURDUMA GİDEN YOLLAR

Mehmet Çakırtaş

Bu şiir kitabına böyle çok güzel bir isim bulabilen Kıbrıslı şaire Urkiye Mine Balman, “Yurduma Giden Yollar” adlı şiir kitabı ile vatanından uzakta kalan her insana seslenmesini bilmiştir.

Çok verimli bir kalemi olan Urkiye Mine, bize samimi bir kalbin heyecanlarını ve kıvrak bir ifadenin mükemmel terennümlerini vermiştir. Kıymetli şaire Engin Gönül’de olduğu gibi Urkiye Mine’nin şiirleri vatan hasretiyle örülmüş ve ceddimizin kahramanlıkları ile tezyin edilmiştir. Edebiyete nişanlı olan bu kitaptaki bazı şiirler Türklük ve vatan aşkı ile çeyizlenmiş birer gelinden ibarettir. Anavatan hasreti Kıbrıs adasında böyle güzel şairlerin yetişmesine vesile teşkil etmektedir. Ayrılıktan mütevellit hicranlı arayışlar âşık şairlerin gönül hazinesine vurulmuş visal kilidinin hikmet anahtarıdır. Urkiye Mine’nin “TÜRK ADASI” adlı güzel şiirinden birkaç beyit verelim:

“Saldırma bu ırkıma kudurmuş kelp gibi, dur
Sesini işittikçe kalbim nefretle vurur.
Bir yığın Türk eridir, bu topraklarda yatan
Koşar imdadımıza birgün elbet bu vatan
Kaptırır mı ellere anayurt yavrusunu
Kıbrıs’a göz koyanlar öğrenmelidir bunu
Kahretmiş ömrünüzü kalplerinizdeki kin
Çünkü kölesisiniz büyük Türk milletinin.”

Kıbrıs adasında yetişen ve böyle kuvvetli mısralarıyla düşmanlara dehşet veren bu kartal pençeli, fakat bülbül sesli şairlerimizle ne kadar iftihar etsek yine azdır.

“Demokrat Ankara” Gazetesi 24 Temmuz 1952

YURDUMA GİDEN YOLLAR

Mehmet Çakırtaş

Kıbrıslı şair kardeşlerimizden Urkiye Mine'nin güzel eseri elime bundan aylarca evvel geçtiği halde sık sık zuhur eden seyahatlerim yüzünden kitap hakkındaki fikirlerimi bildirmekte bir hayli geciktim.

Anavatandan uzak Akdeniz'in masmavi suları ortasındaki Yeşilada'da yurt hasreti içinde duygulanan genç ve değerli kadın şairlerimizden biri Urkiye Mine Balman'dır.

Birçok edebi dergilerde sık sık imzasına rastladığımız ve güzel şiirlerini daima zevkle okuduğumuz kıymetli genç şairimiz, bu sene “ömrümün on iki yıllık mahsulü” olan zarif şiirlerinden bir kısmını “Yurduma Giden Yollar” adı altında bir kitapta topladı.

“Yurduma Giden Yollar” da Urkiye Mine kardeşimizin birçok içli ve güzel şiirleri var. Kitap dört bölümden ibaret. Birinci bölümde “Vatana Sesleniş” başlığı altında baştan aşağı milli hislerle örülmüş parçalar, “Bu Şehrin Kalbi” ismini taşıyan ikinci bölümde ve “Yılların Getirdiği”, “Eşyamın Sesi” başlıklarını taşıyan diğer bölümlerde çeşitli konular üzerinde hassas ve derin bir ruh ürpertisinin ifadesi olan fevkalade içli şiirler yer almaktadır.

Urkiye Mine Balman, şiirlerinde klasik tarzla yeni tarzı beraber kullanıyor... Her ikisinde de birbirinden üstün başarılar gösteren genç şairin modern tarzda söylediği şiirdeki dil ve ifade sadeliği bambaşka bir güzellik ve samimiyet arz etmektedir.

“Atatürk'üm” başlıklı şu şiirdeki samimiyete bakın:

Seller almış Kasımlarının onunu.

Yağmur gibi insan seli akıyor.

Türkiye yas içinde.

Yarıya inmiş bayraklar.

Ne desem çaresizim.

Uzak kalmışım yurdumdan.

Göremedim, Atatürk'üm!... yüzünü...

Fakat görmüş gibi bilirim

Seni resimlerinden.

Şairin “Lefke” ismini taşıyan şiirlerinden de yine yurt hasretinin duman duman tütüğünü ve gayet renkli tabloların önümüzde geçit resmi yaptığını görüyoruz.

Üstüste yaslanmış sıra tepeler.

Bu renk... Bu güzellik... Tanrı vergisi.

Bir yeşil fırçayla boyanmış her yer

Bahçeler, portakala, limon sergisi...

Kuvvetli tasvirlerle bizi elimizden tutarak Akdeniz'in limon ve portakal kokulu cenup akşamlarında gezdiren Urkiye Mine'de bazen Necip Fazıl Kısakürek'e has bir mistizm ve derinlik görüyoruz. İşte insanı uhrevi bir âleme götüren “Gecenin Ruhu” isimli şiirinden bir parça:

Gamlı bir duygudur isli fenerler

Taş merdivenlerde sesler dolaşır.

Bir gizli sevdayı söyler gibi yer

Rüzgârlar koynunda bir gölge taşır.

Bir kadının kıskanması ne hazin ve tehlikelidir bilirsiniz... Urkiye Mine sevgiyi ve derin tezahürünü ne kadar içli, ne kadar asil hislerle ifade etmiş bakın:

Bir gölge gibi koştum peşinden sokak sokak,
 Gönlüm çakılı kaldı duvar oyuklarında.
 Ruhumuzun tasında bir günah tütüyor bak,
 Kalbim yırtık bir pabuç gibi ayaklarında.
 Hangi rüzgâr saçını okşuyor bilmeliyim
 Geceler gözlerine doldukça kıskanırım.
 Ben şimdi rüyasını kaybeden bir deliyim.
 Yollarda kaybettiğim hayalini tanırım...

İşte size asil bir sevginin temiz, tertemiz ürperişleri... Bu mısraları yazabilmek için ancak hudutsuz bir sevgiyi duyabilmek, en az bu mısraları yazabilecek kudreti içli bir şair ruhu taşımak gerekmez mi? ...

Edebi müşahedelerde okuya okuya artık ezberlediğimiz (Defter) şiiri, yalnız Urkiye Mine'nin değil, belki bu bakir konuda Türk şiirinin ilk ve orijinal parçasıdır.

Hatıralarını yazmayan insan var mı ki? ... En hummalı ve en güzel günlerimizden tutun da acı ve hüznü dolu anlarımıza kadar her şeyimize ortak olan ıstırapları dahi kendisinden saklamadığımız nasipsiz parmaklarımızdaki kalem bizim için en büyük değer ifade eder. Urkiye Mine his ve hayal adamlarının bu müşterek hususiyetini ilk defa mısralarına dökmeye muvaffak olmuş tek şairimiz olmak bakımından ne kadar övünse yeridir.

En derin hislerimi döktüm yapraklarına
 Ve sürdüm gönlümü uzak emellerinle.
 Renginden tutam tutam bir renk verdin yarına
 Ruhumu böyle bir an tutarak ellerinle.
 Kalbim bir damla gibi kalemimin ucunda
 Gezdi yapraklarını bir zevkle uzun uzun.
 Mısralar heyecanla titriyor avucunda
 En tatlı nağmesini duydukça ruhumuzun.

İşte bir şiir ve hatıra defteri için söylenebilecek en güzel mısralar...
 Mümkün olsa ve bu sütunlardaki yerim müsait bulunsaydı Urkiye Mine'nin daha
 ne güzel şiirlerini aktaracaktım, bu sayfalara... Fakat kitap hakkında tanıtıcı bir
 tetkik yapabilmek için yeni bir kitap yazabilecek kadar her parçanın tahlile değer
 olduğunu söylersem siz de bana hak verirsiniz...

“Demokrat Ankara” Gazetesi 2 Aralık 1952 Salı

(Şevket Öznur Gökada Yayınları)

TELSİM ÖPÜLESİ ELLERİ UNUTMADI

Kıbrıs Son Dakika

**Urkiye Mine Balman, “Bir daha dünyaya gelsem yine öğretmen
 olurdum.”**

Kıbrıs'ın çeşitli yerlerinde öğretmenlik yaptığını belirten Urkiye Mine
 Balman, kendisinin çok şanslı bir öğretmenlik dönemi geçirdiğini söyledi.
 Öğrencileri ile aralarında farklı bir iletişim olduğunu belirten Balman, “Ben onları,

onlar da beni çok severdi. Ben onlara düzgün konuşmayı, birbirlerini sevmeyi, kitap okumayı öğrettim. Onlara okutacağım kitapları önce ben okuyordum sonra onlara okutuyordum. Bir öğretmen yol gösterici olmalı. Bir daha dünyaya gelsem yine öğretmen olurdum. Ayrıca Telsim'in beni düşünmesi çok hoşuma gitti, hatırlanmak çok güzel, bugün evim şenlendi" dedi.

Urkiye Mine BALMAN

Yurduma Giden Yollar

ŞİİRLER

1952

“YURDUMA GİDEN YOLLAR”

ŞİİR KİTABI (1952)

YURDUMA GİDEN YOLLAR

Bana yurdumu anlatın

Yurduma giden yollar!

Kar tutmuş tepelerden

Yayla, yayla Anadolundan

İzmir, Kars, Ardahan

Erzurum, Van.

Bana yurdundan bahsedin,

Bucak, bucak, ova, ova hasretim!

Toroslarda gün doğar

Görürüm penceremden.

Ankara’da Atatürk’üm heykeli.

Dağlardan, dalgalardan

Kıbrısıma uzanır

Milletimin Tunç eli.

Ey bir uçtan bir uca giden Trenler!

Haberler taşıyın

Uzaklardan uzaklara.

Ey yurdumun cefakâr trenleri

Anlatın aşkımı yollara.

Rüzgâr esiyor Anadoludan,

Vatan kokulu rüzgârlar!

Hasreti bilir misiniz?

Belde, belde uçan kuşlar

Yurduma gider misiniz?

Larnak limanında gün doğuyor!

Kadeş, Ordu, Trabzon

Nöbet, nöbet, dalga, dalga dolaşır Akdeniz’de

Ey gemiler, gemiler!

Kıbrıs’tan haberler götürün siz de

Yüklenin dertlerimi.

Hasret dolu kalbimi

Taşıyın İskenderun’a, İzmir’e, İstanbul’a

Bu son yası olsun artık gönlümün!

Vatan uğrunda ölmek

Nasib olursa bana

Saadettir topraktaki her günüm!

Can evimde alev, alev ateş var

Bayrağıma, yurduma selam edin!

Yurda giden yollarda

Ey yurduma varanlar! ...

*Serbest hece ölçüsü ile yazılmış bir şiir. Düzensiz kafiye.

TEMASI: Vatan hasreti. Vatanına duyulan özlem yurt sevgisi...

HISARLAR

Al bayraklı gemiler

Akdenizin sularında

Azgın dalgaları yordu

Gemiler, Anadolu'dan Kıbrıs'a

Yiğit bir ordu taşıyordu.

Venediklinin kalbi söküldü heyecandan

Yıllarca süren korku ve telaşla

Çevreledi Lefkoşayı hisarlar

Mağusa denize karşı

Venedik çalıştı canla başla

Hisarlar kaleler gibi yükseldi.

Biz zaman geldi ki artık
Hücum emrini alınca gemiler
Venediklinin telaşı
Son haddine geldi...

Gümbürdedi toplar...
Hırsarlar delik, deşik olmuş
Kostanze burcu alev, alev;
Bayraktar! Bayraktar!
Vuruldu heyhat
Kostanze tapyasını fethetti fakat.

Yere sermiş askerini Venedik
Görmek yeter tutuşan Mağusayı.
Öyle kanlı sahnelerki
Mazgallar arasında.
Venedikli! Venedikli
Düşünmedin mi hala susmağı? !
Venedikli sen değil
Bir kıt'a savaşılamaz.

Türkün azmine karşı.

Türkün cengâverliği önünde iğil!

Asla kıramazsın muhasarayı,

Kan dere misali! , al bir bayrak gibi şehitler

Teslim ol Venediklim!

Türkün vicdanı sarar

Kalbindeki yarayı!

Öyle bir abideki hisarlar

Bir şanlı hatıra titrer her taşında.

Türkün asil kanını içmiş

Milletimin cenklerinin destanı var.

Eşsiz bir hatıra ihtişamıyla

Bayrak kana, kan bayrağa boyanmış

Asırlarca bayrağım dalgalanmış.

Hisarlar!

Milletimin kartallaşan azmine karşı

Venediklinin muazzam eseri.

Öyle bir abideki hisarlar!

Binlerce şehit yatar burçlarında
 Kanımız pahasına aldık bu yeri
 Her an kanıyor ruhumuzda “Kıbrıs yarası”
 Hısarlar milletimin cenklerinin hatırası.

*Serbest hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düzensiz kafiye kullanılmıştır.

TEMASI: Venediğin Türk ordusuna karşı savaşılamayacağı birtek
 Venediğin değil hiçbir kıt'anın Türk ordusunun karşısında ne yaparsa yapsın ne
 kadar önlemlerini alırsa alsın başarılı olamayacağı teması var bu şiirimizde.

KORE DESTANI

Emir geldi milletten toplandı beş bin asker>a
 Albay, Subay, Gedikli, Teğmen ve piyade er. >a
 Bütün kalpler savaşın heyecanıyle vurdu, >b
 Ayaşlı genç, ihtiyar kadın ağlayıp durdu. >b
 Saf aynalar üstünden döküldü berrak sular, >a
 “Su gibi git, gel” diye dua etti analar. >a
 Silahlandı askerler başta Aslan Yazıcı>b
 Bu ayrılık vatandan, yurttan olsa da acı!>b
 Kahraman Türk anası fedakarlığı bilir >a
 Gönüller her adımda bir zaferle irkilir. >a

Türke bu kahramanlık miras kalmış Atadan>b

Cengi, savaşı bilir, baştanbaşa bu vatan. >b

Azgın düşmanın hıncı köpürüp taşıtı kanda>a

“Kore” ismi ısrarla dolaştıkça vatanında. >a

Kahraman Türk Tugayı düşünerek yarını>b

Gördü tek hedef gibi Korenin yollarını...>b

Bu Millet askerini azimle uğurladı, >a

Kadın, erkek, çocuk, genç, ihtiyar ağladı. >a

Katıldı aslan gibi Türk askeri savaşa, >b

Türkün heybeti sinmiş; dağa, toprağa, taş. >b

Mohaçlar, Çaldıranlar, Sakarya, Dumlupınar>a

Türkün çelik azminin büyük destanları var. >a

Tarihi karıştır, ırkımı dünyalara git sor, >b

Atilla, Cengiz, Fatih, Mustafa Kemal geçiyor!>b

Hala gürlер asırlar önce attığım nara, >a

Ne akınlar yapmıştın yine bu topraklara. >a

Seni Orta Asyanın sonsuzlukları tanır. >b

Adının heybetinden yüce dağlar ufalır. >b

Senin kılıç sallamak, cenk yaraşır şanıma>a

Yine namın duyuldu ezeli düşmanına...>a

Kahramanca savaştın dostlarının safında. >b

Kıpkızıl mikropların iğrenç manzarasında. >b

İliklerine kadar içtin rüzgârı, karı>a

Zaferlerinle coştı Han nehrinin suları. >a

Nasıl bir kahramandın, Kunuri savaşında >b

Sesin titrer Korenin toprağında, taşında. >b

Ey tarihin gururlu bahsettiği kahraman, >a

Bir şanlı desitandır döktüğün her damla kan. >a

Dört koldan ilerliyen düşman, kuduz saldırdı, >b

Karşı koyan erlere Kore dağları dardı. >b

“Allah, Allah!” diyerek hücum etti Mehmetçik >a

Kimi süngüyle kaldı, kimi elinde dipçik. >a

Vahşi bir aydınlıktı namluların alevi, >b

Türk askeri andırır dağları yıkan devi. >b

Bombalar, mermilerden Uzak Doğu inledi. >a

“Allah, Allah!” sesini yıldırımlar dinledi. >a

Süngüne dayanarak çıktın muhasaradan>b

Cesur ve mert yaratmış zaten seni yaratan. >b

Her yiğit bir arslanı, saldı kahraman Dora>a

Heybetinden sel değil, durur yıldırım, bora. >a

Al kanınle tarihe yeni destanlar yazdın. >b

Sen yücelerden yüce! Sen büyük kahramandın. >b

Yükselen alevlerle köpürdükçe Han nehri>a

Cehennemi bir ateş içinde Seul şehri. >a

Gök kızıl, dağlar kızıl, uçan bulutlar kızıl, >b

İşte geçti, geçiyor, kan dökmekle koca yıl. >b

Şahlandı şafakla bir bizim yiğit aslanlar, >a

Şimşek gibi çıkıyor, “düşman mıdır?” kim onlar>a

Tunç bilekli ellerde gümbürdedikçe toplar, >b

Döküldü medeniyet hasını kızıl mikroplar. >b

Asil kanını döktün Kore topraklarına. >a

Dün Kunuri, ve Kumyang yarın yeni sayfalar, >a

Tarih bile hürmetle kahramanlığa dalar. >b

Kahramanca savaştın Kore serhadlerinde. >b

Türk adı bir mucize dünyanın her yerinde. >a

Ey Kore Cephesinde uçan zafer kartalı>b

Kahramanlar büyüğü, sen tarihlerin malı. >a

Ey binlerce kişiyi püskürten şanlı asker, >b

Gök kubbe ve ufuklar sığmaz seni bu yer. >b

Çılgın, divanemidir karşıındaki hayasız!>a

Düşman yine azgın, kudurmuş kelp gibi arsız, >a

Bir kızıl manzaradır dökülen kan, kemik, et>b

Süngünle, zeferinle kurtulsun medeniyet. >b

Tutuşur her yaralı kalbinde bir derin ah!>a

Seni ululuğıyle bekliyor büyük Allah...>a

Ey Kore dağlarında yatan kahraman asker>b

Nasıl aldı şaşarım seni koynuna bu yer!>b

Geçit vermez dağlarla rüzgârlar gibi koştun>a

Kıt'alara sığmıyan bir nehir gibi coştun! ... >a

Kahpe düşmanı boğarken bilsen ne güzeldin>b

İmanın gibi çelik süngünle cepheni deldin. >b

Türklük ululuğıyle her savaşıta gazanfer>a

Harikalar yarattın mertçe oldun muzaffer. >a

Ey Türkün tarihine yeni zaferler katan>b

Öğün! Sana minnettar baştan başa bu vatan! . >b

- 14'lü Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düz kafiye çeşidi.

TEMASI: Türk analarının fedakar bir şekilde oğullarını savaşa yollaması ve Korede ki muhteşem savaşı ve yenilmezliği anlatan bir şiir. Türk adının büyüklüğünü ve gücünü gözler önüne sermekte.

ATATÜRK'ÜM

Seller almış Kasımların onunu

Yağmur gibi insan seli akıyor.

Türkiye yas içinde

Yarıya inmiş bayraklar

Milletim kan ağlıyor

Karaların içinde.

Ne desem çaresizim

Uzak kalmışım yurdumdan!

Göremedim Atatürküm yüzünü

Fakat görmüş gibi bilirim

Seni resimlerinden!

Pek derin kazılmış kalbime

Bu matem günü.

Öğrenmişiz küçücekten adını
 Bazan Sakaryada, Kocatepede
 Yaprak, yaprak biliyoruz şanını.
 Büyük zaferlerimizde,
 Dilde, medeniyette,
 Yayla, yayla Anadoluda
 Gökte, toprağımızdasın!
 Canımızda, kanımızda
 Atatürküm, Atatürk'üm sen varsın.

*Serbest hece ölçüsü. Düzensiz kafiye.

TEMASI: Atatürk'e duyulan özlem, hasret ve onun yüceliği bu şiirde dile
 gelmiş.

HEYECAN GECESİ

Ne hüznün verdi ruha bu ızdırap gecesi>a
 Ne de saadetlerden çekip kurtardı bizi>b
 Bitmedi gönlümüzün bu tatlı eğlencesi>a
 Martıların sesiyle uçurduk sesimizi. >b

 Ötede koca şehri inletirken ızdırap>a
 Ruhumuzda heyecan açıldı yaprak yaprak. >b

Ses verdin sesimize nurlu sesinle ya rab>a

Bir lâhzada yeşerdi bu saadetle toprak...>b

Aşk var içimizde bütün güzelliklerin>a

Yıldızlar parçalandı hayal eğlencesinde. >b

Uzaklarda bir kitar inledi derin, derin>a

Ruhlar kanat çırtıkça bu hayal gecesinde. >b

Bir çılgın kahkahaya kulak vermiş sokaklar>a

Kan selleri çinde buğuldu koca şehir. >b

Bu korkunç hayalleri parçaladı ayaklar>a

Bir acı bükülüştür dudaklardaki zehir. >b

Bir ölüm sessizliği içinde minareler>a

Bu acı ızdırabı ne duymaz kalbimiz var?>b

Saadet dalga, dalga; ve ruhumuzda neler>a

Bize heyecan verir; bu elem dolu anlar...>b

*14'lü Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Kıbrıs'ın işgaliyle duyulan hüznün, keder dolu anlar ve anavatana sesini duyurma heyecanı. Elemden sevince geçiş anı.

VATANA SESLENİŞ

Sussak mı bu azaplı günün hengâmesinde>a

Toprak titremiş Hakkın ümit dolu sesinde. >a

Bir deniz gibi hisler ve heyecanlı anlar>b

Camiler, minareler hicranımızı anlar. >b

Coştı toprağın aşkı üç asır evvelinden >a

Dönmiyecek bu millet bir lahza emelinden!>a

“Vatan, vatan!” diyerek coşmaktadır bu şehir>b

Söndürmez aşkımızı kalbe sunulan zehir. >b

Ruhumuza saplanan hançerleri çıkardık. >a

Ve hakkın mabedine bu heyecanla vardık. >a

Düşündüm bir damla kan sızarak içerimden>b

Bayraktaki bu alev söker kalbi yerinden. >b

Gönülde uçan hisse efsaneler mi uymaz?>a

Sanma ki sesimizi Vatan her lahza duymaz?>a

Al bayrağım uçtukça titrer üstünde canım>b

Kurban olsam yoluna ey ilahi Vatanım!>b

*14'lü Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düz kafiye.

TEMASI: Hiçbir gücün Vatan'a ulaşma emelinden vazgeçiremeyeceğini;
Bu şehirdeki her cami ve minareleri hicran dolu anlara şahit olduğunu ve canını
bile vatan uğruna vermekten mutluluk duyacağını anlatmakta şiir bize.

TÜRK ADASI

Saldırma ırkıma kudurmuş kelp gibi dur, >a

Sesini duydukça kalbim nefretle vurur. >a

Bir yığın Türk eridir, bu topraklarda yatan>b

Koşar imdadımıza birgün elbette vatan. >b

Doğacak güneş gibi ufkumuzda hürriyet>a

Ey Elen milleti! Bu topraktaki kemik, et>a

Haykırır; “Razı olmam, çiğnetme bu toprağı>b

Türktür ve Türk kalacak, bu yerin dağı, bağı. ”>b

Yurdumun kucağına yaslanmış yeşilada>a

Başlasa asırları koca tarih feryada;>a

Kapanmaz bağrımızda açılan derin yara, >b

Girmez Türk denen aslan bu kazılan mezara.. >b

Kaptırır mı ellere Anayurt yavrusunu?>a

Kıbrısa göz koyanlar öğrenmelidir bunu!>a

Bırakmayız adayı Yunan gibi bir ele>b

Uğraşmayın gafiller helak olmak nafil! ... >b

Zafer tacı takacak başımıza al sancak>a

Kızıl rüyandan uyan! Kıbrıs bizim olacak!>a

Kahretmiş ömrünüzü kalblerinizdeki kin>b

Çünkü kölesisiniz büyük Türk milletinin!>b

Ey kardeş kanı içmiş, ey çeteci uşaklar, >a

Size koca tarihin sayısız laneti var!>a

Vatandaş! Kuduran kahbeye duyur sesini >b

Boğsun hançeresinde zehirli nefesini. >b

Tanı bırakmaz elbet, bizleri pençenize>a

Dilerim Türk Adası, bir mezar olsun size...>a

Haddini bilmeyene birgün öğretiriz biz>b

Birer Moskof uşağı kızıl ayı hepiniz!>a

Bir millet önündesin böyle asil ve vakur>a

Saldırma ırkıma, kudurmuş kelp gibi dur!>a

*13'lü Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düz kafiye.

TEMASI: Türk evladının kanı'nı yine Türk'ün bırakmayacağı. Türk'e ait toprakların yine Türk'e kalacağı.

VATANIM

Dalgalar dalgaların üstüne inedursun>a

Senin heyecanıyla aşkınla coşar kanım. >b

Varsın kalbim aşkımın son nağmesini vursun>a

Sen en ufak zerremde, kanımdasın Vatanım!. >b

Bir güzellik mabedi İstanbulun, Ankaranın>a

Sedefi incisiyle efsane gibi İzmir. >b

Benim ruhumda kanar, hatta en ince yaran>a

Kalbimde yükseliyor abidelerin bir, bir...>b

Kahramanlar gibi dik, Toroslar, Erciyaslar, >a

Altaylardan akisler toplanmış göklerinde. >b

Senin ufuklarında Tanrılaşan sesler var>a

Atamın hatırası ve zevki her yerinde. >b

Göğsünde dinleniyor suları Akdenizin, >a

Anamız, Tanrımızsın sen ey büyük Türkiye!>b

Torostan beşparmağa iniyor ayak izin>a

Ölsem topraklarında “Vatanım” diye, diye!<b

Dalgalar dalgaların üstüne inedursun>a

Senin heyecanıyla, aşkınla coşar kanım. >b

Varsın kalbim aşkımın son nağmesini vursun>a

Gözlerimde, kanımda, canımdasın Vatanım! . >b

*14'lü Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Ana Vatana özlem teması içermektedir şiir. Yurdun güzellikleri anlatılmakta.

YURDA VARALIM

Yürüse kaderim, artık yürüse, >a

Sürü ömrüm, heyecanımı sürü!>b

Şehrin dağlarını duman bürüse>a

Vakitmiş, varalım o yurda yürü!>b

Yavrumu, canımı alır giderim, >a

Yurtsuz hayat olmaz onsuz niderim?>a

Çileler doldurdu taşar kederim>a

Vakitmiş varalım o yurda yürü!. >b

Gece kandilimi yakamaz oldum, >a

Su olup yoluna akamaz oldum. >a

Senden başkasına bakamaz oldum. >a

Vakitmiş, varalım o yurda yürü!. >b

Yaprak, yaprak heyecanlar saçıldı, >a

Hasret ta ruhuma vurdu saçıldı. >a

Artık Hakka giden yollar seçildi>a

Vakitmiş, gidelim o yurda yürü!>b

*11’li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye ve düz kafiye kullanılmıştır.

TEMASI: Yurda hasret kalma, özlem.

TÜRK ÇOCUĞU

Dalgalar misali taşı gururum, >a

Dağlar gibi yalçın imanın olsun. >b

En ulvi hislerle titrer dururum>a

Ruhuna göklerden yıldızlar dolsun!>b

Mertlikte layık ol büyük ATAN’a>a

Parçala ufkuna gölge vereni. >b

Canımsın! Canımdan aziz Vatana>a

Adam ol; gururla vereyim seni. >b

Hayat yolun kahramanlık yoludur>a

Mehmetçiğin süngüsünden örnek al, >b

Ninnilerin destanlarla doludur, >a

Boy veriyor taze fidanım dal, dal>b

Yavrum; yiğitlikle geçmeli ömür>a

Haykır ufuklara düşman uyusun. >b

Doğru konuşmalı, yaşamalı hür>a

Özünle, sözünle Türk çocuğusun!. >b

*11'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Türk çocuğuna yiğitlerle dolu vatanını göstermekte ve örnekleriyle büyüüp vatanına hayırlı bir birey olmasını teşkil eder şiir.

BARBAROS

Dökülmüş Akdenize gölgeleri Toros'un>a

Dalgalarda destandır zaferi Barbaros'un>a

Eşsiz kahramanını hala söyler Akdeniz>b

Hala sularda titrer zaferlerinden bir iz. >b
 Sayısız yelkenliyi, azgın düşmanı yuttu>a
 Kuduran denizleri narasiyle uyuttu. >a
 Yüz kadirga yeterdi düşman kalyonlarına>b
 Korkudan tek yabancı varamazdı yanına. >a
 Türklüğün gurur dolu zaferi var ününde>a
 Andre Dorya bile ağlamıştı önünde...>a
 Esiriydi denizler, düşmanı eze, eze>b

 Kartallaşan hızını anlatır Preveze>b
 Yıldırımdan çetindi düşmana saldırışı>a
 Kılıcınla değişti Akdenizin akışı...>a
 Kuzu ürkekliğiyle önünde baş eğdiler, >b
 Venedikli korsanlar adından titrediler. >b
 Denizler baştanbaşa hücumlarıyla doldu, >a
 Sen deryalara hakan, derya vatanın oldu. >a
 Ufuklarda bir şandı, bayrağımın gölgesi>b
 Kadırgalar devirdi Türk'ün heybetli sesi. >b
 Sen varken Akdenizde yabancı duramazdı>a
 Türk'ün şahnamesine kılıcın neler yazdı...>a

*14'lü Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düz kafiye.

TEMASI: Türk'ün gururu olan Barbaros'un Akdeniz'de destan yazdığı ve tüm düşmanlarını korkuttuğunu anlatmakta.

TÜRK

Yıldırımdan hız alır, hiç bükülmez kolumuz>a
 Bozkurtlar soyundanız zafer dolu yolumuz, >a
 Orta Asyada başlar ilk büyük tarihimiz>b
 Altaylardan yükselen kızgın bir volkanız biz. >b
 Asyada, Avrupada bir nehir gibi taşıkt>a
 Tunada, Urallarda rüzgâr gibi dolaştık. >a
 Bir ulu kahramandı Atilla ve Cengiz Han>b
 Türk milleti dünyaya oldu en büyük Hakan. >b
 Akıl oynar Tarihler anlattıkça şanımi>a
 Mohaçlar, Çaldıranlar öğrendi ecdadımı. >a
 Gümüş miğferli başlar önümde dize geldi>b
 Türk sözü Avrupada ecel gibi yükseldi. >b
 Bizi rüzgâr tanırdı, akınlarımızdan kimdi?>a
 Dünyalar sığmaz oldu taşan orduyu şimdi. >a
 Çelik bir kıskaç gibi sardıkta Avrupayı>b

Yükselttik senelerce şanla yıldızı, ayı. >b
 Ejderleşen bir hızla dağlar, nehirler aştık. >a
 Yıllarca dört tarafta işte böyle savaştık, >a
 Tarihe sor soyumu, anlatsın sana kimdi?>b
 Baştanbaşa bu dünya bu ufuklar benimdi. >b
 Dağlar parçalanırdı atımın nal sesinden>a
 Tarih ve medeniyet yazıldı nefesimden. >a

*14'lü Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düz kafiye.

TEMASI: Türk'ün gücünden ve yenilmez bileğinden bahsetmekte.

EFELER

Dağ başları alev, alev kızardı. >a
 Silahlar takınmış yiğit efeler. >b
 Ovayı bir oyun havası sardı>a
 Ağır vuruşlarla kımıldıyor yer...>b

 Ortada diz çökmüş bir çakır efe>a
 Sazların her teli histen de ince. >b
 Eller hep beraber vuruyor defe>a
 Bakışlarda titrer zevkli düşünce. >b

Açıldı rüzgâra yiğit göğüsler, >a

Kaynadı sazlarla, şarkılarla kır. >b

Bir şiir ahengi şalvarda süsler>a

Her yiğit gönlünde bir ceylan yatır. >b

Sırtta mor cepkenler, başta külahlar, >a

Atıldı tüfekler bir çelik elle. >b

Boşalmış hedefe bütün silahlar>a

Kalpler tutuşmuş hep aynı emelle. >b

Zeybekler şimdi de bir çevre olmuş>a

Ne yaman diz vuruş bu aman efem!>b

Ruhlara memleket sevdası dolmuş>a

Yiğitlikle geçer bu zaman efem!. >b

*11'li Hece ölçüsü. Çapraz kafiye.

TEMASI: Efelerin oynayışı, yiğitlikleri anlatılmakta. Ayrıca efelerin oynayışı zeybek tarzı ege yöresine ait olduğu için yine burada yurt ezgilerinin önemi var.

KÖY DÜĞÜNÜ

Beş gündür davul zurna kaydattı koca köyü>a

Kız evi çalgıyla dikiliyor yorganlar. >b

Gençler coşarak okur neş'eli bir türküyü>a

Böyle geçip gidiyor heyecan dolu anlar. >b

Davulun nağmesiyle çeyiz taşınır bir, bir>a

Ağla gelin, yan gelin! Yüreğin pare, pare>b

Oğlan anası evde, döğme, zerde pişirir>a

Varın gidin bir haber, götürün nazlı yare... >b

Kızlar hep çevre olmuş son akşam güneşinde>a

Gelin döner başında sırmalı al duvağı. >b

Kadınlar desti kırar, kapının eşiğinde>a

Sözler uğur getirsin, kopmasın gönül bağı. >b

Çalınır sabahlara kadar, kına gecesi>a

Şakır, şakır oynayan iki oyuncu kadın. >b

Bir köyü eğlendirir defin, debleğin sesi>a

Gelin niye ağlarsın kırık gibi kanadın!.. >b

Parlıyor alınlarda şimdi gümüş şilinler>a

Bir uğultu duyulur bir an halk arasında. >b

Bu coşan fasılları gönül ta içten dinler>a

Gelin kına yakınır tam gece yarısında>b

Ötede köy kahvesi, coştı akşamdan beri>a

Bu ne mes'ut gecedir, dem vuruyor ağalar. >b

Yanık, yanık gazeller, oynak halk türküleri>a

Güvey mes'ut kalbinde bir sonsuz heyecan var!>b

Beyaz duvaklı gelin merdivenlerden iner>a

Şakır, şakır saçılır ortalığa paralar. >b

Ellerinde buhurdan tütsü verir nineler>a

Ağlama nazlı gelin, arkandan ağılayan var!>b

Bu düğün heyecanı söylenecek yarın da >a

İşte gelinle güvey artık elele verdi, >b

İki hasretli mes'ut, sıcak yuvalarında>a

Böylece düğün bitti! Onlar murada erdi. >b

*14'lü Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Adı üzerinde köyde yapılan geleneksel düğünleri anlatmakta
Türk toplumunun gelenek ve göreneklerini dile getirmekte olan bir şiir.

YAYLAYA EFELER GELDİ

Yüce, yüce dağ geçerek>a

Yaylaya efeler geldi. >b

Aşkî gurbette seçerek>a

Yaylaya efeler geldi!>b

Başta heybetli külahlar, >a

Omuzda dolu silahlar. >a

Şenlikle doğdu sabahlar, >a

Yaylaya efeler geldi!>b

Altın destanlar yazanlar >a

Dinle; okunur ezanlar. >a

Ne hoş oynuyor kızanlar>a

Yaylaya efeler geldi!>b

Gençler katıldı alaya, >a

Kimi atlı kimi yaya. >a

Kurşun sıkıldı havaya>a

Yaylaya efeler geldi!>b

Al, al yanaklar güllendi>a

Kalpler gönüller dillendi>a

Türlü destanlar söylendi>a

Yaylaya efeler geldi!>b

Meydanda düğün kuruldu>a

Taze ceylanlar vuruldu. >a

Şenlik dört yanda duyuldu, >a

Yaylaya efeler geldi!>b

Âşıklar söyler ne ola?>a

Zeybekler döküldü yola. >a

Yürekten keder kaybola>a

Yaylaya efeler geldi. >b

Gönül tasayı yitirdi. >a

Alay şenlikler getirdi. >a

Kırk günde düğün bitirdi, >a

Yaylaya efeler geldi. >b

*8'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz ve düz kafiye ile yazılmış bir şiirdir.

TEMASI: Efelerin sayesinde gönüllerdeki tasanın gittiğini belirten bir şiir.

HALA SULTAN TÜRBESİNDE

Mermerler dile gelmiş, toprak nuruyla dolmuş>a

Bir titrek lahuti ses ufuklarda duyulmuş. >a

Çırpınır duvarlarda sanki bin üç yüz sene>b

Diz çökmüş Kur'an okur müminler rahlesine. >b

Uçar minarelerden sesler Allahuekber, >a

Bu yeşil türbelerin örttüğü büyük makber>a

Bir ihtişam sürünür nurlu saltanatında>b

Gelmiş asırlar önce Hala Sultan atında, >b

Tutuşmuş islamların meş'alesi elinde>a

Akın etti bir ordu kılıçları belinde. >a

Ufuk baştan başa kan, dağlar koyu eflatun>b

Şehit düştü “Ümmü Haram” gibi mukaddes hatun>b

Peygamberimin nuru dökülmüş türbesine>a

İlahiler karışmış, meleklerin; sesine...>a

Türbeye yaklaştıkça bir ruh seslenir bize>b

İçli bir dua dinler, tavandaki avize>b

Nakışlanmış türbede titrer Allah kelamı>a

Dört tarafta meş’ale olmuş Türbenin namı...>a

İpek örtülerine süründüm adım, adım. >b

Semavi hisler gibi titremekte muradım. >b

Buhurdan gibi tüter burda akıttığım kan>a

Türbene yüz sürmeğe geldim ey Hala Sultan!>a

*14’lü Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düz kafiye.

TEMASI: Peygamberimizin soyundan gelen Hala Sultan için yazılmış bir

şiiir.

KÖY SAFASI

Sabah olur çoban gider sürüye, >a

Yanık, yanık kaval sesi yayılır. >b

Gelin Ayşe yaşmağını sürüye>a

Ela göze bakan gönül bayılır. >b

Güneş çıkar mavi gökte seyrana>a

Nazlı, nazlı menekşeler açılır. >b

Yorulmuş gölgeler düşer bir yana. >a

Topraklara inci, elmas saçılır...>b

Burcu, burcu uçar laden kokusu>a

Dallarda sevdalı öter kumrular. >b

Hazin nağmelerle çağıldayan su>a

Ne tatlı duygular, heyecanlar var!>b

Arabalar teker teker dizilir>a

Mor şalvarlı kızlar köprü başında, >b

Tarlada yorulmak sonsuz zevk verir, >a

Kızlar burçak yolar, on dört yaşında. >b

Akşam olur, mor gölgeler sürünür. >a

Köy yolunda tek tük yanar fenerler, >b

Toprak evler, karanlığa bürünür. >a

Bir gizli heyecan içinde her yer...>b

*11'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Köyün güzelliklerini, temiz havasını dile getiren bir şiir.

KÖYDE HAYAT

Yaz gelir, şenlikler olur her yanda>a

Boynu bükük titrer sarı başaklar. >b

Hayvanlar koyulmuş yola bir anda>a

Ekinler huzura kavuşacaklar...>b

Köy yolları adım, adım tozarır, >a

Bir engin hazine sanki buğdaylar. >b

Arabalar harman yerine varır>a

Demetler, parlıyan altın saraylar. >b

Ovalı nineler, dağlı gelinler>a

Bir heyecan gibi titrer gönülde>b

Rüzgâr ufukların kalbini dinler>a

En ince kokular menekşe, gülde. >b

Komşugil merdiven dayamış dama>a

Beyaz çarşafı yaymış serine. >b

Buğday kuruyacak zahir akşama>a

Ve köylü yollara düşecek yine. >b

Sıra, sıra köy kızları dizilmiş>a

Omuzda yük başta yasemin oya>b.

Yorgunluktan ela gözler süzölmüş>a

Bakmakla doyulmaz o selvi boya. >b

Komşu suya varmış kızlarla bile>a

Tıklım, tıklım dolu kovalar. >b

Yolcu yola çıkmak artık nafîle>a

Düğün varmış gibi bütün ovalar...>b

Ne tatlıdır bu köylerde heyecan>a

Ömrümüzün artar zevki safası. >b

Bazan ümidimiz kaybolur bir an. >a

Çözölmüş çiledir köylünün yası...>b

*11'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Köylerdeki hayatın zevkini, sefasını anlatan bir şiir.

KÖYLÜNÜN SESİ

Tanrının sesinde bulduk nimeti>a

İş başma gün doğmadan gideriz>b

Köylüdür yükselten bir memleketi>a

Biz yalnız Allaha kulluk ederiz. >b

Orak biçer kadınımız, kızımız>a

Dudaklarda güler hasat türküsü>b

Çalıştıkça doğacak yıldızımız>a

Yığılan demetler toprağın süsü. >b

Ter dökdükçe tarlalarda köylüler>a

Bakır renkli yüzler güneşleniyor>b

Ambarlar dolunca kalbimiz güler>a

Makina sesleri ateşleniyor. >b

Harman sonu kurulacak düğünler>a

Bu ümitle titrer gönüllerimiz >b

Zevk doludur yorgun geçen bugünler>a

Hile bilmez nasırlı ellerimiz. >b

*11'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Köylünün iyimser çalışması alının teriyle kazanç sağlaması hile bilmeyen köylüyü anlatmakta.

TRODOS DAĞLARINDA

Beyaz, tozlu yolları sürükler yeşil çamlar>a

Yapraklardan bir hicran süzülür damla, damla>b

Sularda elemelerden bir örtüdür akşamlar>a

Ürperir için için kalpler gizli bir gamla. >b

Bitmeyen bir acıdır yollarda kimsesizlik>a

Tek kalbidir dağların bazan bir ishak sesi. >b

Uyuyan bir hayaldir gölgelerde sessizlik>a

Hazin bir şarkı gibi rüzgârların nefesi. >b

Duyulur birkaç çamın fısıltısı derinden >a

Dağlar çeker göğsüne bir örtü beyaz kardan>b.

Parçalanır tepeler her lahza kederinden>a

Akşam göz yaşlarıdır, süzülür yamaçlardan>b.

*14'lü Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Trodos dağlarındaki his, gizem ve o gizemin verdiği güzellik anlatılmakta.

LEFKE

Dağların göğsüne uzanmış dinler, >a

Salkım salkım hurmaların sesini. >b

Ezeli bir aşkla duygulanır yer>a

Rüzgâr yola dökmüş şen nefesini>b.

Tatlı akşamların hülyası deniz>a

Akar gönüllere bir çağlıyan su. >b

Yıldızlardan düşer gönlüme bir iz>a

Yakıyor içimi hasret duygusu. >b

Zümrütten bahçeler cennet mi nedir?>a

Toprağı nakışlar düşen her yaprak>b

Altın portakallar bir hazinedir>a

Coşkun pınarla uyanır toprak. >b

Nağmelerle coşar orda tabiat>a

Kavaklar göklerin tek ifadesi. >b

Feyz ve bereket artıyor kat, kat>a

Bir tatlı musiki suların sesi. >b

Üstüste yaslanmış sıra tepeler>a

Bu renkler, güzellik Tanrı vergisi>b

Bir yeşil fırçayla boyandı her yer>a

Bahçeler portakal limon sergisi. >b

Bekler nasibini altın meyvalar>a

Boşaltır suyunu gönlüme dere. >b

İlahi seslerle coşar ovalar>a

Gökten bir yeşil nur dökülür yere>b.

Mevsim tomruk, tomruk açar dallarda>a

Huzur geziniyor gölgeliklerde. >b

Limon çiçekleri kokar yollarda>a

Cennetten melekler gezer bu yerde>b.

Lefkem! Canım Lefkem; doğduğum diyar>a

Tatlı hülyalarım titrer bu günde. >b

Yeşil bahçelerde çocukluğum var>a

Kalbim kanatlanmış uçar gökünde. >b

*11'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Lefke'nin güzelliğinden cennet gibi bir yer oluşunu anlatan bir şiir. Açıkçası bende merak ettim diyebilirim yazmadan geçemeyeceğim.

FEDAKÂR ASKER

Bir akşamdı; ufuklar yanmış kan ateşinde>a

Koşmuş fırtına gibi kızıkların peşinde. >a

Gizli gizli süzüldü ta siperden sipere>b

Taradı etrafını dirsekliyerek yere.. >b

Gecelerce uykusuz; dağlar yağan kardan ak>a

Yürüdü ağır, ağır etrafı arıyarak. >a

Ay tasasız bu akşam, parlıyor kuytularda>b

Meğer düşman kahpece bekliyormuş pusuda>b.

Birden serseri kurşun vurmuş çelik göğsüne>a

Yürüdü beş, on adım hep sürüne, sürüne.. >a

Dökülen kanlarına, yaraya bakmıyarak>b

Emsalsiz bir gayretle tüfeği kavrıyarak>b

Dişleri dudağını ezerek ateşliyor, >a

Derin yaralarının acısıyla işliyor. >a

Fakat heyhat! Kalmamış ellerinin takadı>b

Asil dudaklarında titrer hürriyet tadı, >b

Şehit oldu burada, şu toprak yığnında>a

Yanar hazin ufuklar bir kızıl yangnında. >a

Böyle gamlı bir akşam, Kunuri dağlarında>b

Hatıran filizlendi Seul'un dağlarında. >b

Kızıl kanı akıyor süngünden damla, damla, >a

Kahramanca savaştın, şehit oldun imanla. >a

Milletimin, dinimin kahramanlığıdır bu, >b

Zaferin tarihlere yeni bir destan oldu. >b

Ne civanmert askersin! Söyler bu toprak, bu yer>a

Dinle ululuğuyle seni kutlar Peygamber!>a

Dökülür Allahımdan baş ucuna inayet>b

Her akşam toprağına yazılıyor bir ayet...>b

*14'lü Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düz kafiye.

TEMASI: Yürekli, cesur askerin dağ, bayır demeden ülkesini koruduğu ve bu uğurda gerekirse şehit olduğunu anlatan bir şiir.

ŞEHİT ANASI

Sarılmıştın süngüne Allah, Allah diyerek>a

Dudağında imanın azmin gibi mübarek!>a

Bir adsız kahramandır, bu tümseklerde yatan>b

Kutlar şehit ruhunu baştan başa bu vatan!>b

Düşer gönlüme hisler Kore gecelerinden>a

Kanıyor yüreğimiz şimdi binbir yerinden. >b

Ey hürriyet uğruna şehit olan kahraman, >a

Bir kızıl kurşunuyla akıttığın asil kan, >a
 Arkanda kalanlara bir meş'ale oluyor>b
 Büyük zaferleriniz kalbimizde doğuyor!>b
 Nasıl anmaz bu millet asil varlığını>a
 Nasıl yanmaz Vatanın anası, oğlu, kızı!>a
 İşte yetim çocuklar, baharında genç dullar, >b
 Yanan genç gönüllerde aziz hatıralar var!>a
 Öğünün! Hürriyet için şehit veren analar, >a
 Bilirim gözleriniz sonsuz hicrana dalar. >a
 Bilirim gözleriniz sonsuz hicrana dalar...>a
 Ey şehitler! Şanınızı bütün bir dünya yazar, >b
 Yirmi bir milyon Türkün canevi size mezar!>b
 Her akşam başınızda yıldızlar nöbet bekler>a
 Ruhunuzu kutluyor gök yüzünde melekler!>b
 Damlıyor içerime gecenin hazin mumu>a
 Büyüteyim vereyim Vatan için oğlumu...>a
 Ne mübarek bir histir! olsam şehit anası>b
 Böyle fedakârlıkla uçar gönlümün yası...>b
 Kalplerde filizlenen duyguları bilirim, >a
 Şehitler! önünüzde saygıyla iyilirim. >a

*14'lü Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düz kafiye.

TEMASI: Şehit analarının seve seve oğullarını şehit ettiklerini ve her şehit anasının gururla, onurla bunu yaşadığını anlatmakta. Şehit anası olmak büyük bir onur.

Yurduma giden yollar 1'inci bölümünde yazarımız "EPİK ŞİİR" türü kullanmıştır.

BU ŐEHİRİN KALBI

(2)

BU ŐEHİRİN KALBI

Sarsıntı mı olmuş?

Kapılar perişanlık içinde!

Bir heyecan bükölür sanki

Sokakların gidişinde.

Rutubet kokulu evler

Havasızlıktan bunalmış!

Dağlar ufala, ufala

Sisli ufuklarda bir karış kalmış.

Dar mahallelerde

Hergün böyle

Yalınayak, cılız çocuklar

Bir motor sesi duydu mu?

Kapılara koşarlar.

Sızlıyor bu şehrin kalbi

Gürültüler arasında.

Tüccar, amele, memur

Düşünür!

Ve titrer bir geçim derdi

Günün manzarasında.

Her an artan kalabalık içinde

Sabahlara kadar uyanık!

Bu evler, sokaklar, bu şehir

Yorgunluktan

Baksana ne kadar dağınık?!

*Serbest hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düzensiz kafiye.

TEMASI: Savaş sonrası bir tedirginlik yaşayan insanlar ve sokakların sessizliği.

SÜKÛT

Soldurmuş geceyi gamlı dudaklar>a

Duygular kalplerde bir damla zehir. >b

Derin bir sükûta dalmış sokaklar>a

Titrer heyecanla bir koca şehir. >b

Rüzgâr kapılardan sesleri silmiş, >a

Hıçkırın sükûtle silkindi evler. >b

Kalpler heyecandan bir taş kesilmiş>a

Kızgın bir nehirdir düşen alevler. >b

Geniş caddelerden sessizlik akar. >a

Gömülmüş duvarlar düşüncesine. >b

Akan yıldızlardan bir kandil yakar>a

Bu sükût ömrümün her gecesine. >b

*11'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Sokakların, evlerin her şeyin savaş sonrasında sessizliğe
bürünmesi.

GEÇENİN RUHU

Gamlı bir duygudur isli fenerler>a

Taş merdivenlerde sesler dolaşır>b

Bir gizli sevdayı, söyler gibi yer>a

Rüzgârlar koynunda bir gölge taşır. >b

Gezer köşeleri bakışlar yorgun>a

Yollara kalp olur ayak izleri. >b

Ağlar nağmeleri bazan bir orgun>a

Hayaller korkarak çekilir geri. >b

Bir kara buluttur göklerdeki nur>a

Beyaz karanlıklar içinde gece. >b

Tenha sokaklarda gezdikçe yağmur>a

Şeffaf aynalarda titrer düşünce. >b

Paslı çivilere asılmış gurur>a

Bir sonsuz rüyada başbaşa damlar>b

Ve gamlı bir bakış halinde durur>a

Oyuk gözleriyle şu kaldırımlar. >b

*11'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Sokakların yorgunluğunu ve kırılganlığını gecenin o hafif rüzgârı başlayınca daha da ortaya çıktığını değişik bir hüznü çöktüğünü dile getirmekte.

SOKAKLAR

Dolaşır köşelen bir rüzgâr koşa koşa>a

Benzer yollara düşen gölgeler bir sarhoşa. >a

Gökte beyaz bulutlar yelken açmış bir gemi>b

Sanırım devirecek ardı sıra gölgemi. >b
 Gecenin ıgıllıkları sıkışmış gibi darda>a
 Haykırır uzun, uzun rüzgâr kaldırımlarda. >a
 Yürüdükçe önüme düşer korkunç bir rüzgâr>b
 Evler solgun bir hayal, sokaklar başka bölge>b
 Hicranlı bir odada hıçkırır dertli bir ut>a
 Issız kaldırımların göğsüne sinmiş sükût>a
 Gezmekte nağmeler hep, bükülen dudaklarda >b
 Bir gölge unutulmuş gibi boş sokaklarda.. >b

*14'lü Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düz kafiye.

TEMASI: Sokakların sessizliğe bürünmesi korkunç günlerden sonra sükutu
 alemin her şeyi kapladığı.

MAVİ GECE

Gölgeler serilmiş uyur damlarda>a
 Gece uzakların sesiyle kanar. >b
 Göklere kavuşan yeşil çamlarda>a
 Bir mavi hülyanın hasreti yanar. >b

Sular heyecanla coşup köpürür>a

Bir saadet giymiş titrer ağaçlar>b

Çıplak sokakları hayaller burur. >a

Tatlı uykusunda güler yamaçlar. >b

Yapraklar kalp gibi titrer serinde >a

Gecenin gözleri bir mavi pınar. >b

Coşan bir kemanın nağmelerinde>a

Bu mes'ut kalbimin söyleyişi var. >b

Dökülür bahtıma bir mavi gece>a

Hulyalar yıkanır ay ışığında, >b

İlahi bir dua dolu her hece>a

Gezinir suların kırıışığında. >b

*11'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Mavi gece umutlu yarınları simgeler. Yorgun bir savaşın ardından kendini toparlamaya çalışan bir şehir.

KISKANÇ

Bir gölge gibi koştum peşinden sokak, sokak. >a

Gönlüm çakılı kaldı duvar oyuklarında. >b

Ruhumuzun tasında bir günah tütüyor bak. >a

Kalbim bir yırtık pabuç gibi ayaklarında. >b

Kaybettim sokaklarda hayalinin şeklini>a

Ömür gibi uzadı ardın sıra izlerim. >b

Bir şüphe büküvermiş arzuların elini>a

Peşinde sürünmekten nasırlaştı her yerim>b.

Hangi rüzgâr saçını okşuyor bilmeliyim>a

Geceler gözlerine doldukça kıskanırım >b

Ben şimdi rüyasını kaybeden bir deliyim>a

Yollarda kaybettiğim hayalini tanırım. >b

*14'lü Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Sevgiye güzel günlere muhtaç olma özlemi.

HAYAT VE İFADE

Yıldızlar titriyor gümüş tahtında. >a

Işıklar içinde gökün harmanı, >b

Toprak yeşeriyor nurun altında. >a

Ümit ve saadet ömrün her yanı. >b

Açıldı boşlukta hep yaprak yaprak>a

Hakka erenlerin gizli sevdası. >b

Birkaç hatırayı yeşertti toprak>a

Kırıldı kederin zehirli tası. >b

Bir noktada yandı akşamla şafak>a

Gönlün havuzunda uçtu sesler. >b

Ömrüm bir pınardan süzülüyor bak: >a

Her damla üstünde titrer hevesler. >b

Hayat dönümünde nağmeler bitti>a

Bir kalbur içinde bütün ifade. >b

Topraktan fişkırdı, toprağa gitti>a

Düşünce bir alem, kaygular sade. >b

*11'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Artık ümitli günlerin gelebileceğine inanmak. Bütün herşeye güzel bakmak.

KORKAK

Yıkık kaldırımlarda gece siyah bir yatak>a
 Karanlığın içinde bir ayak sesi; tak, tak...>a
 Korkak: bir heykel gibi çakılmış sanki yerde>b
 Sürünen birkaç gölge devler gibi ilerde.. >b
 Korkudan kamburlaşmış eski köşe başları>a
 Fırlatıyor hayaller uzaklardan taşları. >a
 Bir ses ki benzemiyor parçalanan bir aha>b
 Kalbleri zehirliyor kudurmuş bir kahkaha.. >b
 Çılgınların yatağı, sokakların ötesi >a
 Rüzgârlar parçalıyor bu nefret dolu sesi.. >a
 Bir kapı eşiğinde haykırmada bir deli>b
 Kurumuş bir kafayı boğmak üzere eli. >b
 Kararıyor öfkesi git gide fenerlerin>a
 Bir inilti, bir çığlık gelmede derin, derin.. >a
 Koşar sanki bu sesler hep peşi sıra; tak, tak.. >b
 Yıkılmış kaya gibi köşe başında korkak.. >b

*14'lü Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düz kafiye.

TEMASI: Sokaklarda gezinen düşmandan bahsetmekte onların zehirli
gülüşmelerinden gecenin ve sokakların buna şahit olmasından.

YOLLAR

Dağlara varalım, dağlar yoluna>a

Dağlar ki gönlümü hakka götürür>b

Bulutlar nağmeler taksın sırtına>a

Nağme ki ömrümü yoluna sürür. >b

Varmam azabımın sahillerine>a

Azap ki içimde iman gibidir. >b

Gömüldü kalbimde bu aşk derine>a

Bir aşk ki başımda duman gibidir. >b

Sırlı mabedime nurlar yağacak>a

Nurlara bürünmüş bir yeşil şamdan. >b

Kalbim hafifleyip hakka varacak>a

O hak ki ruhumda bir nefes her an. >b

Gönlün mabedinden bu büyük aşka>a

Dört yanı büyüğü bir yol uzanır. >b

Renksiz aynalarda ışıklar başka>a

Gönül ta uzaktan bu yolu tanır. >b

*11'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Yurt sevgisi yurda varılan yolların güzelliği.

UZAKTAKİ SES

Bir gece rüzgârı döker içime>a

Uzaklarda gülen bir heyecanı. >b

Tanrım bu kahkaha çağırır kime?>a

Nerdeyse donacak beynimin kanı. >b

Küçük, büyük herşey taşır bu sesi>a

Her zerreme dolar bütün uzaklar. >b

İçimde bir şeyin solar neş'esi>a

Çoğalır korkudan başımda aklar>b.

Bir ecel halinde gönlüme akar>a
 Bu sesin eşyamda kalan gözleri>b
 Ve bir yangın gibi içimi yakar>a
 Bu sesin ruhuma dolan gözleri. >b

Bir gençlik, heyecan kaldı heveste>a
 Her yanımdan korkudan bir paçavradır. >b
 Tanrım bu esiri olduğum seste>a
 Yoksa toprakların ruhu mu vardır?. >b

*11’li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Şehitlerimizin seslerini hala duyumsadığını geçmişin izlerinin hala ruhlarda hissedildiğini anlatan bir şiir.

HEYECAN GECESİ

Ne hüznün verdi ruha bu ızdırap gecesi>a
 Ne de saadetlerden çekip kurtardı bizi>b
 Bitmedi gönlümüzün bu tatlı eğlencesi>a
 Martıların sesiyle uçurduk sesimizi. >b

Ötede koca şehri inletirken ıztırap>a

Ruhumuzda heyecan açıldı yaprak yaprak...>b

Ses verdin sesimize nurlu sesinle ya rab>a

Bir lahza da yeşerdi bu saadetle toprak..>b

Aşk var içimizde bütün güzelliklerin>a

Yıldızlar parçalandı hayal eğlencesinde.>b

Uzaklarda bir gitar inledi derin, derin>a

Ruhlar kanat çırtıkça bu hayal gecesinde.>b

Bir çılgın kahkahaya kulak vermiş sokaklar>a

Kan sesleri içinde boğuldu koca şehir.>b

Bu korkunç hayalleri parçaladı ayaklar>a

Bir acı bükülüştür dudaklardaki zehir.>b

Bir ölüm sessizliği içinde minareler>a

Bu acı ızdırabı ne duymaz kalbimiz var?>b

Saadet dalga, dalga; ve ruhumuzda neler>a

Bize heyecan verir; bu elem dolu anlar...>b

*14'lü Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Ruhumuzda endişe ve korku varken uzaklardan gelen o sesin ruhumuza heyecan ve mutluluktan bir şeyler kattığını bir yandan endişe içinde oluşun diğer yanda ise ümit dolu bekleyişin oluşunu anlatan bir şiir.

SABAHA KARŞI

Yıldızlar akıyor yağmur yerine>a

Göklerden bir yeşil büyü döküldü>b.

Gönlümün gümüşten gecelerine>a

Altın şafaklardan melekler güldü. >b

Yudum, yudum içtim bu çeşmelerden>a

Nurlu bir düşünce titretti beni>b

Billur gibi bir kalp yaptım kederden>a

Duaya çağırdım gelip geçeni. >b

Göklerde ağlıyan, gülen sesler var>a

Yıldızlar bekliyor doğan sabahı. >b

Yeşil ışıklardan yükseldi duvar>a

Üzerinde mes'ut bir ömrün ahı. >b

*11'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Doğan sabahın ışıklarında umutların tekrar şahlandığını anlatan bir şiir.

BALIKÇI

Fırtına mı kopacak? Tok uğultular gelir>a

Deniz kaynar, dalgalar dağlar boyu yükselir. >a

Bu karanlık gecenin tesellisiz sesinde>b

Yavrucaklar bekler yoksul kulübesinde>b.

Dalgalar çılgınlaşır, kalpler yeisten mecruh>a

Helecanlar arttıkça göklere uçacak ruh! ... >a

Bir damla ümit düşse gözlerin karasından, >b

Korkmuş gibi titriyor ufku manzarasından. >b

Yanıp düşüyor, isli fenerlerde böcekler>a

Belki bu gece yine, ağlar boş dönecekler...>a

Deniz gittikçe azar, sular aşılmaz olur, >b

Fırtına sandalların boş teknesinde ulur. >b

Ağlar hep birden iner, heyhat hep boş, yine boş, >a

Kuduran dalgaların peşinden daima koş!>a

Titrer vücudu soğuk suların pençesinde, >b

Belki boş dönmem diye eve kış gecesinde. >b

Köpüren dalgalarda sürüklenir besbelli>a
 Ümitsiz koşar, gider, ummaktansa teselli. >a
 Ya birden bir kasırga, bir fırtına koparsa?>b
 Deniz bu; belli olmaz alır gider ne varsa!>b
 Heyhat! Üzgün yüreği titriyor yoksulluktan>a
 Belki sular oturur, ümitle ağarır tan!>a
 Yavrucaklar sabahı düşünür, bekler, durur>b
 Deniz gittikçe azar, coşkun sular kudurur. >b

*14'lü Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düz kafiye.

TEMASI: Balıkçı şiirinde anlatılan her günün farklı olduğu güneşli havaya
 güvenilmeyeceği ona göre davranılması gerektiği hep bir siper halinde.

MERDİVENLER

Asırlık ömürler sürüyüp gitti>a
 Hazin ahengiyle taş merdivenler>b.
 Her adım basılmış birer ümitti. >a
 Bir uzun düşünce burdan gidenler>b.

 Siyah bir gölgedir, uzar karanlık, >a
 Yanar sessizliğin isli kandili. >b

Serilmiş yollara hazin tenhalık. >a

Bir şarkı fısıldar, gecenin dili...>b

Bir merak, heyecan-korku gizlenmiş>a

Ömrü sürükliyen basamaklarda. >b

Siyah gecelerin ağrısı dinmiş, >a

Bir gölge çiğnenmiş bak, ayaklarda. >b.

Demir kapıları açar anahtar, >a

Eski pencereler dertli ezelden. >b

Kalbi çivileyen bir hatıra var. >a

Titrek heyecanlar düşer her telden. >b

Gizli bir merakla iyilmiş duvar, >a

Bir yolcu gölgesi titrer yerlerde. >b

Gizli konuşmayı sokaklar duyar, >a

Ümit halka, halka boş kemerlerde. >b

*11’li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Her şeyin eskiyi anımsattığı. Birçok insanın bu memleketten gelip geçtiğini anlatan bir şiir.

İSKELE

Uzun sarsıntılar, rüzgâr uğuldar. >a

Hırsından göklere vurur dalgalar. >b

Vapur geldi sılaya yolculuk var, >a

Gönüller gurbetin zevkine dalar. >b

Beyaz, sarı sıra bekler sandallar>a

Taşınan yolcular hepsi telaşlı. >b

İskele hıncahınç, kapandı yollar. >a

Gidenin, gelenin gözleri yaşlı. >b

Dalgalar üst üste sahile dolar, >a

Yolcular veda'ya hazırlanmada. >b

Boşalan yükleri çeker mavnalar, >a

Güneş bile için, için yanmada. >b

Kuduran dalgalar bir ömrü sürür>a

Kalabalık artar kaynaşır sesler. >b

Sandallar acele yolcu götürür>a

Hep soluk soluğa, titrer nefesler. >b

Birden çatırdadı demir İskele. >a

Kalabalık oluk gibi akıyor. >b

Ağlıyan, bağırır dur dinle hele. >a

Gurbet gönüllere kandil yakıyor...>b

*11'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Kıbrıs İskelesinden giden gemilerin hınca hınç dolu olduğu yolcular ve o anların duygusallığı ön planda.

SELVİLER

Kırık nağmelerle ağlar şu çeşme>a

Selviler altında uzar dertleşme. >a

Gamlı bir heyecan içinde sular>b

Ateşli kalplerde solmuş duygular. >b

Gel! dinle kumrular ötüyor hu... hu>a

Ölenlerin titrer bir lahza ruhu. >a

Kimsesiz mezarlar bu sesi dinler>b

Gözler yaşlarsada ruhlar serinler. >b

Taşlar duygulanır bu gamlı günde>a

Toprak hatıralar saklar göğsünde. >a

Sonsuz dertler gibi bu hasret uzar>b

Kazılır gönlüme bir iki mezar. >b

En içli bir dua gibi selviler>a

Tanrıdan her lahza selamet diler. >a

*11'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düz kafiye.

TEMASI: Mezarlıkların içerisinde duran selvilerin bütün ruhlardaki kederi göz yaşlarını dinlediğini ve selvilerden esilen rüzgârla bütünleştiğini dile getiriyor.

DENİZ GECEŚİ

Hazin bir çırpıntı, daldı kürekler, >a

Işıklar içinde deniz uykuda. >b

Köpüklü dalgalar ömrü sürükler>a

Sedef sandalımız süzölür suda. >b

Bir ihtişam titrer saltanatında>a

Yıldızlar gecenin nurlu kandili. >b

Heyecan dağıtır rüzgâr atında>a

Semavi bir hazzın söylüyor dili. >b

Sonsuz bu titreyiş sarar gecemi>a

Işıklar gitgide baygınlaşmada. >b

Yumuşak sularda süzülür gemi>a

Gönlüme enginden dolar bir sada. >b

Düşünen bir yolcu gibidir zaman, >a

Sonsuzluğa akar bu coşkun sular. >b

Geçiyor, geçiyor ömrümüz aman!>a

Bir martı ağzında uçar duygular...>b

*11'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Sandalların insan değil umut taşıdığı o günleri anlatmakta.

DEĞİŞEN MEVSİM

Bir mevsim değişti, kokular, renkler>a

Yeşil bahçelerde saçılı kaldı. >b

Fulya yaprağında nazlı ahenkler>a

Güller fidanında açılı kaldı. >b

Gönül örneklendi saadetlerden>a

Erdim nağmelerle sırrına aşkın. >b

Bu büyük azabın bittiği yerden>a

Döndüm âlemime aşkınla şaşkın>b

Çırpınır içimde bir sevda kuşu>a

Kıpkızıl bir ılık yaktı gecemi. >b

Ruhun semavi bir hazza uçuşu>a

Atar dalgalara bu düşüncemi. >b

Hatıra bir çizgi tozlu sabahta>a

Geçtim sahilinden aşk diyerekten>b

Nağmeler titreşti kalpteki ahta>a

Nağme gibi aşkı söyliyerekten. >b

*11'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Mevsimin değişmesi kalplarde olduğu gibi.

BİR GECE ÂLEMİ

Ümit dökülüyor heyecanlardan>a

Damla, damla akar ruha fiskiye. >b

Nağmelerle yanar gönüller her an>a

Bu engin süzülüş bilmem ki niye?>b

Bir kapı açılmış sonsuzluklara>a

Esrarı çözüldü düşüncelerin. >b

Bu gece ne hazin, yıldızsız, kara;>a

Boşluklarda uçan heyecan derin!>b

Titrek alevlerle yanar semaver, >a

Zevkler süzülerek akar musluktan>b.

Çılgın nağmelerle duygulanır yer, >a

Sabaha neş'eyle ağaracak tan. >b

İnciler saçıldı avuç dolusu, >a

Şeffaf aynalarda uçtu akisler. >b

Parlıyan taslarda gümüşlenen su>a

Ve süzgün gözlerde hep aynı hisler...>b

Ömrü sürükliyen çıplak ayaklar, >a

Her damla sanki bir kıvrak kahkaha...>b

Gizli bir günahın sırrını saklar>a

Gönül heyecanla yansa bir daha!>b

Semavi bir aşkın tesellisi mi?>a

Ta kalbe dökülen nurlu aydınlık!>b

Yoksa bu çağırın Tanrı sesi mi?>a

Ne güzel bu sesler, tatlı ve ılık!>b

*11'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Hüzün dolu günlerden sonra gelen sevinç ve ümitlerin coşkusu.

DUYGULAR

Uçtu gönlümüz sanki zevkin yıldızlarına, >a

Tasa etmem doğmazsa güneş bile yarına. >a

Heyecanlar arttıkça çırpınarak tellerde, >b

Sevdamız yaprak yaprak açıldı emellerde...>b

Dört mevsim nağmelendi aşkımızın sesiyle>a

Yıldızlar uçup gitti bu zevkin hevesiyle. >a

Ömrün şafaklarında ateşli güller açtı>b

Biliyordum saadet gönlümüze ilahtı. >b

Dağıldı, ömrümüzün elem kokan havası>a,

Ve zaman ruhumuzdan sildi o eski yası, >a

Uçtu içimizdeki ıztıraplar âlemi>b

Uçtu hatıraların gözlerde kalan nemi. >b

Damla damla ümitler, tutam tutam ışıklar>a

Bir ömrün ahengini süsliyen kırıksıklar...>a

Ruhumuzda emeller bu sonsuz yolculuktan>b

Farkımız var mı çılgın, tasasız bir çocuktan>b

Erdi gönlümüz artık zevkin yıldızlarına>a

Tasa etmem doğmazsa güneş bile yarına!>a

*14'lü Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düz kafiye.

TEMASI: Kötü geçen günlerin yerine ümitli zamanların, şevklerin geçtiği
duygu dolu anları anlatan bir şiir.

KIŞ GECESİ

Geceler hicranlı kederinde!

Karanlık bulutlar çarpıştı,

Bir şimşek çaktı derinde
Gürültüler çoğaldı,
Yavrucaklar ağlaştı!
Fırtına kapıları, camları iter
Bu ağlama daha korkunç hepsinden
Uykularımız bile titrer
Denizlerin uğultulu sesinden!
Şarıl, şarıl, köpük, köpük akışır
Rüzgârla çarpışan dalgalar ulur.
Kara bulutlar çaka, çaka bakışır
Sesler gürültülerde boğulur
Kafam, düşüncem uğuldar!
“Biz nasıl gireceğiz denize?”
Soruyorsun yavrucuğum ağlıyarak!
Üzülme nasıl her yokuşun inişi varsa
Bu şahlanışın da ölüşü vardır
Güler bir gün hırçın sular
Canlanır tatlı uykular
Sen ağlama yavrucuğum
Bu dalgalar döner, döner

Uğultular gürültüler
 Şimşekli geceler söner!
 Ürpertmesin yüreciğini bu sada
 Dinle oğlum! çocuk kalbin ne duyar?
 Bu ölümlü fırtınalı havada
 Dondum diye ağlıyan kaç çocuk var?

*Serbest ölçü ile yazılmıştır. Düzensiz kafiye.

TEMASI: Savaşın getiren hüznü, korkulu anlar ve ölüm havasını anlatan bir şiir.

BİR BAHAR ÂLEMİ

Güller döktü ufuklara kızıl rengini>a
 Çiçeklerden örüldü bir nazlı salıncak>b
 Zambakların titreyişi sardı engini>a
 Güldü mahcup adasıyla menekşeler bak. >b

Tarlalarda nergislerin parlak düğünü>a
 Hırçınlaşan dalgacıklar bu aşkla yandı. >b
 Gönülleri büyüleyen efsane günü>a
 Bu âlemi nağmeliyen ruhlar uyandı. >b

Baharın heyecanıyle canlandı hepsi>a

Böceklerin gıcırtısı, toprağın sesi. >b

Güneş kızıl ufuklarda bir altın tepsi>a

Uçar dallarda baharın tatlı nefesi. >b

Bir örümcek pıtır, pıtır güldü ağında>a

İki kumru gölgelikte sevişti hu... hu...>b

Sevda yüklü bir yel esti gönül bağında>a

Büyüledi bu seslerle toprağın ruhu...>b

*13'lü Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Baharın gelişiyile gönüllerde ki sevinç ve huzuru anlatan bir şiir.

ÇÖL GİBİ

Döküldü her lahza kırık emeller>a

Bu kurak ruhumun nağmelerinden. >b

Bir gitar göğsünü kanattı eller>a

Aktı damla, damla kalbim yerinden. >b

Sevgim kandilini bu çölde yaktı>a

Yükseldi ruhumun her an tütsüsü. >b

Saadet içimden süzülüp aktı>a

Aradım yıllarca bu ince süsü. >b

Yığılır ızdırıp sanki bir küme>a

Çekilen acılar gelir hatıra. >b

Bir avuç kan gibi dolar gözüme>a

Bir serap içinde binbir hatıra...>b

*11'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Kötü anların hatırası canlanır ve içler bir buruk olur savaşın getirdiği fakat unutulamayan anlar.

SÖYLEYİŞLER

Daldı bir ummana sular>a

Dağlar dağa, bağlar bağa>b

Karıştı tel tel duygular>a

Gönüldeki hıçkırığa. >b

Dağ söyledi türküsünü>a

Toprakta o üzgün eda. >b

Giydi en hırçın süsünü>a

Rüzgâr başladı feryada. >b

Herşeyde bir isyan aşka>a

Kimi sustu kimi azdı. >b

Gönlün ıztırabı başka>a

Sevgi mezarını kazdı. >b

Dağlar dağa, bağlar bağa>a

Herşeyden bir dert dinledim>b

Kalp başladı ağlamağa>a

O söyledi ben inledim. >b

*8’li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Her şeyde geçmişin acıları gizli ağaçlar, bağlar, dağlar her şey
geçmişin şahidi iyi veya kötü.

DENİZ MANZARASI

Mavi hırçın denizlerden>a

Uğultular, gürültüler>b

Hıçkırıyor gibi birden. >a

Sular ıztırapla güler. >b

Kapılara sıçrar vurur>a

Yükselir azgın dalgalar. >b

Beyaz köpükler kudurur>a

Sandallar hicrana dalar. >b

Sarsıyorsun evimizi>a

Deniz, deniz arzun nedir?>b

Başbaşa koydular bizi>a

Sesin zevkli işgencedir. >b

Nerde kaldı o tatlılık>a

O kurnazca süzülmeler?>b

Neğmeler baygın ve ılık>a

Hıçkırık oldu gülmeler. >b

Işıklı gecelerinden>a

Hülyalar titrer içimde>b

A teklifsiz komşum! neden>a

Durmuyorsun bir biçimde?>b

Söyle deniz derdin nedir>a

Göke varmak mı maksadın?>b

Duygularım gülmededir>a

Sihirli mi yoksa adın?>b

Türlü şekle giren deniz>a

Nağmelerin sarar beni. >b

Uyurken deliren deniz>a

Sevdim dalga, dalga seni!>b.

*8’li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Denizin hırçınlığı onun dalgalı sesinin coşkusuyla mest olunmuş bir şiir. aynı insanların bazı anları gibi hırçın ve bazen durgun!

Bu Şehrin Kalbi 2’inci bölümünde yazarımız “LİRİK” şiir türü kullanmıştır.

YILLARIN GETİRDİĞİ

(3)

YILLARIN GETİRDİĞİ

Ne olmuş bilemiyorum, >a

Zaman düşünce misali>b

Perişan yılların hali>b

Gerçeği silemiyorum. >a

Köşelerde bir inleme>a

Her akşam bir garip ağlar. >b

Beklersen ufalır dağlar>b

<<Geçecek ömrümüz>> deme. >a

Bir titrek şarkı duyulur>a

Gezer Hayalde saraylar. >b

Bir ömür uçurur raylar>b

İsimler taşa oyulur. >a

Hayat uçurumdan akar>a

Bir soru var her sokakta. >b

Sefalet güler dudakta>b

Yıllar bahtımızı yakar. >a

*8’li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Sarma kafiye.

TEMASI: Geçmişin anılarının unutulmaması hiçbir zaman gerçeğin silinememesini anlatan bir şiir.

ÇOCUKLUĞUM

Ne zaman baharımdan bir yaprak düşer görsem>a

Tatlı göz yaşlarıdır hatıraları anmak. >b

Yanan saadetimden bir taze çelenk örsem>a

Bir teselli gönlümün rüyasına inanmak>b

Tatlı göz yaşlarıdır hatıraları anmak. >b

Havuzda köpüren su, ve kağıttan bir gemi>a

Çığlık yüklü saatler eriklerin dalında. >b

Sularda seyrederim dalgalanan gölgemi>a

Hatıralar okunur hurma yapraklarında>b

Çığlık yüklü saatler cevizlerin dalında. >b

Limon bahçelerinde kurulu bir salıncak>a
 Sırrına eremedim hala çocukluğumun, >b
 Yıllar gölgeliklerde şarkılar söyler ancak><
 Zevki hala içimde şamdanda yanan mumun>b
 Sırrına eremedim hala çocukluğumun. >b

Tasasız günlerimin hasretlisi gibiyim>a
 Kıvrak kahkahaların neş'esi kulağımda>b
 Su yanan arzuların hala çarpan kalbiyim>a
 Çocukluğum bir halka gibi gönül bağında>b
 Kıvrak kahkahaların neş'esi kulağımda. >b

*14'lü Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Sarma kafiye.

TEMASI: Çocukluğunun verdiği güzel anıları anmak amacıyla yazılmış bir şiir.

ARZU

Uçsak bulutlar gibi dağların ötesine, >a
 Gizli heyecanların uçurumundan uçsak>b.
 Karışıp denizlerin büyülenmiş sesine>a

Titreyen yıldızları avucumuzda tutsak. >b

Gökler kanat takarken ruhların hevesine>a

Tatlı heyecanların uçurumundan uçsak. >b

Gizli, gizli çekiyor yürek bu çırpıntıyı>a

Tasasız ülkelerin mevsimlerine dönsek. >b

İnci ve sedef yüklü gönlümüzdeki kıyı>a

Hayal denizlerinde bir ümit gibi sönsek. >b

Bırak altın kanatlar taşısın bu sızıyı>a

Tasasız ülkelerin mevsimlerine dönsek>b.

Sonsuz olan zevklerin ömrü bir anda biter. >a

Dağların ötesinde bir ömür boyu kalsak. >b

Dalgaların ninnisi bir inleyiştten beter>a

Ummanların sedeften aynalarına dalsak. >b

Bizi saadatlere bu gizli eller iter>a

Dağların ötesinde bir ömür boyu kalsak. >b

Hiç bitmeyecek ömrün çevresinde teselli>a

Anlat bana heyecan dolu günlerimizi. >b

Madem ki saadet ruhumuzda besbelli>a

Terketmiyecek artık bu heyecanlar bizi. >b

Anlat azabımızı çalıp götüren eli>a

Anlat bana heyecan dolu günlerimizi. >b

Uçsak bulutlar gibi dağların ötesine>a

Tatlı heyecanların uçurumundan uçsak. >b

Karışıp denizlerin büyülenmiş sesine. >a

Titreyen yıldızları avucumuzda tutsak>b

Gökler kanat takarken ruhların hevesine>a

Tatlı heyecanların uçurumundan uçsak. >b

*14'lü Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Yarına ve geleceğe arzu.

ZAMAN VE BEN

Yeşil çamlar kucaklar birbirini sularda>a

Elemler damla, damla akar avuçlarımdan. >b

Süzgün tatlı hayaller boğulur kuytularda>a

Kımıldar yanan kalbim sanki yerinden biran>b.

İrkilirim bir serin el dokunsa başıma>a

Anlatırım bir ömrü duymıyan rüzgârlara>b.

Acıyan bir kalp olur sokaklar göz yaşına>a

Ağlar her köşe bana diyerek bahtı kara. >b

Yürüdüğüm sokaklar titrer sanki gamından>a

Her geçtiğim yerde var ızdırabımdan bir iz. >b

Bahtım rengini çaldı gözünün akşamından>a

Haykırsam kederimden küçülür belki deniz. >b

Sürür emellerimi bazan sedef bir gemi>a

Varlığım bir hayaldir yürüdükçe irkilen>b

Kesik hıçkırıklarla sarsılan şu gölgemi>a

Kalmadı bu yollarda ne tanıyan, ne bilen...>b

*14'lü Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Zamanın kendisinde getirdiği izler ve hüznler. Zamanın hızla anılarla birlikte akıp gittiğini anlatan bir şiir.

GÖNÜLDEN GÖNÜLE

Gönülden gönüle uçar nağmeler, >a

Fısıldaşma, ılık, saadet ve renk. >b

Bak kalbim ne diyor: dinle bak neler>a

Her tarafta ılık, herşeyde ahenk!>b

Gönülden gönüle dalmışım aşka>a

Başımda bin yıllık emeller eser. >b

Bu âlem hep ılık, bu dünya başka>a

Doğacak ruhumda en büyük eser. >b

Aşk, nağme, duyuslar verip başbaşa>a

Saadet gönülden gönüle taşı. >b

Şiirler nağmeler kazıldı taş>a

Gönlüm ceylan gibi dağları aş. >b

Saadet içimde bir yudum gibi>a

Gönülden gönüle uçar hevesler. >b

Ruhumun her lahza aydınlık dibi>a

Gönülden gönüle döküldü sesler. >b

*11'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Gönül coşkunluğunu heyecanını anlatan bir şiir.

FUKARALAR

Parça, parça yamalı elbisesi
 Kırçılmış sakalı bir karış.
 Yoksul bir ifade titreyen sesi.
 Bir elinde bir sepet
 Ötekinde sopası
 Bir Cuma gün oldu mu
 Fukaralar görünür ihtiyar, sakat,
 Gezer şehirdeki bütün evleri.
 Böyle her Cuma gün öğle üzeri
 Bilmem kaç defa kalkarım sofradan
 Bir dilim ekmek, bir kuruş versem
 Şükranı ruhuma damlar.
 Sarmış yokluk ve sefalet
 Zengin olamaz ya bütün insanlar!
 Yüklü bir hayat var omuzlarında
 Belki kulakları, hisleri sağır

Kapılar arkasından bakacak!
 Fukara, fukara,
 O bahtı kara
 Yırtık papuçlarını sürüyerek
 Elinde değneği tak, tak
 Daha kaç kapı çalacak sokak, sokak
 Kapı var; yüzüne bakacak.
 Kapı var; yüzüne kapanacak.
 Bir Cuma gün oldu mu.
 Beklerim fukaraları
 Kalbim titrer için, için
 “Fukara, fukara,
 Allah rızası için!. ”

*Serbest Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düzensiz kafiye.

TEMASI: Herkesin zengin olamayacağını zenginlerin ise fakirlere yardım elini Allah rızası için uzatması gerektiğini dile getiren bir şiir.

YOLCULUK

Yürürüm gölge gibi bir başka âlem yollar>a

Her gam çeken yolcunun sanırım gönlü ılık. >b

Dökülür bir lahzada simsiyah saçıma kar>a

İçimde bir ateş gibi yanar ayrılık. >b

Hissederim altımda hıçkırır demir yaylar>a

Uçar hicranlı yollar bir rüzgâr eser gibi. >b

Sanırım kucaklaşır hayalimde saraylar>a

Önde koşan arkaya beni yetiş der gibi. >b

Bir çınarın altında kımıldar hatıralar>a

Gittikçe bu yollara artar içimin kini. >b

Dört tarafım koşmakta dünya gelmiş gibi dar>a

Parçalar tekerlekler gidenlerin kalbini. >b

Azmimin bu yollarda bükülen dizlerimi>a

Bu yollarda yürüyen genç gönüller bilecek>b.

Damla, damla beliren hüznümün izlerini>a

Arkamdan gelenlerin göz yaşları silecek. >b

*14'lü Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Bitmek bilmeyen yollar. Yollar burada meşakkatli geçmişin ve geleceğin günlerini anlatmakta.

HAYAT

Koşar sokak, sokak hırçın fırtına>a

Yüklenmiş geceyi gamlı sırtına, >a

Coşan dalgalardan ıztırap çalar, >b

Göklerin esrarlı zevkine dalar. >b

Belki dağlar devrilir ürpererek>a

Yokuşlu dünyadan gam almak gerek!>a

Zaman kapılara vuruyor tak tak. >b

Ömür çevriliyor bak: yaprak, yaprak>b.

Bazan tatlı bazan zehirden acı>a

Şaklar omuzlarda elem kırbacı>b

Yakutlar gibi titrer kan izleri>a

Gezinir hayaller kemik ve deri. >b

Feryat, hıçkırık gibi feryat!>a

Gökte akisler uçar kat kat. >a

Ümitli şafak ve mahzun akşam>b

Gönüllerde yumak, yumak gam>b

Gezer ihtişam ve sükûn>a

Boynu bükük yolcu gibi gün>a

Bekler hayatın demir kapılarında>b

Yazın güneşinde kışın karında>b

Hayat gölgeler gibi yaklaşır>a

Çileler ümitlerle kucaklaşır>a

Feryat gibi, nağme gibi bir hayat>b

Rüyamı parçala dalgalara at. >b

Aksın çeşmelerden petek petek bal>a

Ümit gibi çal, neş'e gibi çal. >a

Sergüzeşt endişe, hüzn mü heyhat?>b

Yaşayabilirsen nurludur hayat. >b

*11'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düz kafiye.

TEMASI: Hayatın yaşantıların acı ve güzel günlerle bir arada geçtiği zaman. Kısacası yaşanan her şey yani hayat.

TREN-1

Damla, damla akmak üzere gönüller>a

Ne bir selam, ne haber getiren var!... >b

Son bir defa vedalaşıyor eller>a

Kaderine ağlar gibi yolcular...>b

Kimi ana, akıtır göz yaşları>a

Kimi asker, yolcu olmuş cepheye. >b

Nişanlılar; sevdalı bakışları>a

Bir kardeş yanıyor, “haber yaz diye”!>b

Hasret ifadesi beyaz mendiller>a

Bir düdükle başlar uzun ayrılık. >b

Tren uçtu, boşlukta kaldı eller. >a

Yolcunun gönlünde heyecan ılık...>b

*11’li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Sevenlerin birbirinden trenle ayrılması gurbete yolculama.

TREN-2

Çığlık gibi bir ses titretti yeri>a

Tren yola çıktı homurdanarak. >b

Kimbilir ne zaman dönecek geri>a

Gidiyor gurbete böyle yanarak. >b

Gıcırta arttıkça inilder raylar>a

Köprüler üstünden geçiyor tren>b.

Götürür sırtında seneler, aylar. >a

Bir düdük sıladan haber getiren. >b

Gökler uçuyor, toprak gidiyor bak!>a

Mahzun görünüyor gurbet ilerde. >b

Motor döğüşüyor raylarda Şak... Şak...>a

Bir korkunç canavar; gölgesi yerde. >b

Gürültü, homurtu artmada sesler, >a

Iztırap yüklüdür sanki vagonlar. >b

Tren seslerinde uçtu hevesler>a

Katar, katar giden heyecanlar var! ... >b

*11'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Heyecanlı giden yolcular trenlerin duygulu yolcular taşınması.
Hayat hep bir yolculuk.

YORGUNLUK

Tanrım neden bu yorgunluk>a.

Söndü aşkımın evveli...>b

Ömrümün yolları kumluk>a

Yaşamak bile şüpheli!>b

Hakka kavuştuk git gide>a

Sevgiye, zevke elveda. >b

Yolumuz vardı ümide>a

Uçtu göklerden bir sada. >b

Bir kaledir sanki kader>a

Gölgesinde ağlar ruhum. >b

Gönlümün çilesi keder>a

Bitmiyor hiç yorgunluğum>b

Aşkımı haykıran şarkı>a

İsyan püskürtür tepemden>b

Yoktur günlerimin farkı>a

Hulyalı bir cehennemden. >b

*8’li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Yılların verdiği yorgunluk hissi.

GÜNEŞİN ÖLÜMÜ

Bir başka heyecan bir başka duyuş, >a

Seyrettim güneşin öldüğü yeri...>b

Anadan ayrılmış ağlıyor bir kuş>a

Rüzgâr geziniyor çılgın serseri. >b

Ruhlarda sonsuzluk başlarda yokluk>a

Güneş hissetmiyor düşünceleri. >b

Gönülden heyecan boşaltan oluk>a

Damlamıyor güneş öleli beri...>b

Gamlı bakışlarda bir hüzün ağlar, >a

Bak ölgün güneşi bekler tabutu. >b

Denizler boşaldı, ufaldı dağlar>a

Ufuklar bir hazin dua okudu>b

Bir gülen ızdırıp, ağlayan gülüş>a

Hisler tutam, tutam gün dönümünde>b

Bir damla kan gibi ruha dökülüştü>a

Sessiz ölüverdi güneş önümde...>b

Kuşlar yas tutuyor cıvıldaşarak>a

Kızıl ufuklarda titrer ızdırıp>b

Irmaklar ağlıyor, şimdi coşarak>a

Bitmesin bu âlem, bitmesin ya rap>b

*11'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Savaşın getirdiği sonsuz hüzün ile güneşin batışı her şeyin hüznü
bürünmesi.

HAVUZ'DA SAATLAR

Ruhumu baharın sarmış kokusu>a

Bir sonsuz güzellik fişkirir yerden. >b

Sanırım gönlüme dökülür bir su>a

Böyle uzaktayken bir an kederden. >b

Yıldızlar gecenin serinliğinde>a

Titreyen bir ümit ışığı gibi. >b

Gölgeli suların derinliğinde>a

Bir kaç hatıranın çarpıyor kalbi. >b

Gözlerim bir lahza dalıp hulyaya>a

Yüz yular devirdim, sanki aşarak>b

Sular kucak açmış süzülen aya>a

Hayaller göçüyor uzaklaşarak. >b

Sularda düşünmek hep uzun, uzun>a

Bir sevgili gibi sularla kalmak. >b

En sonsuz bir zevktir böyle havuzun>a

Ela gözlerinde uykuya dalmak. >b

*11'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Hayal havuzunu canlandırmış şair bu şiirinde.

DUA

Örttü minareleri sanki ilahi bir nur>a

Dinledim selvilerin en içli duasını. >b

Yanan bir emel gibi her an içimde huzur>a

Sildi yeşil türbeler kalbimin bu yasını. >b

Sürükledi ruhumu bir duayla melekler. >a

Hissettim her zerremden döküldü günahlarım. >b

Hafıfliyen kalbimi takındı kelebekler>a

Bir derin sessizlikte emeller kaldı yarım. >b

Bu ilahi duayla parçalandı her yerim>a

Bağlandı acılarım kalbimden kopan aha. >b

Gamlı avuçlarımdan döküldü elemelerim>a

Kavuştum yeni baştan bir toz pembe sabaha. >b

*14'lü Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Dualarla herşeyin yoluna girmiş olduğunu dile getiren bir şiir.

HATIRA

Yaşlı selvilerde titredi duygu>a

Ruhta genişliyen hatıralar var>b

Kalbi büyüleyen bir hatıra bu>a

Bir fener kalbimin zevkini anlar. >b

Hülyamın engini ilahileşti>a

Sihir halka, halka sardı ruhumu>b

Bir serap içinde gök mavileşti>a

Çağlayanlar gibi çöllerin kumu. >b

Bir taze güzellik kondurdu zaman>a

Billurdan bir kalbin kahkahasına. >b

Nağmeler ruhumda zevklendi bir an>a.

Yıldızlar son verdi gizli yasına. >b

Coşkun bir kahkaha süzülmededir>a
 Ruhun mevsim bilmez iklimlerinde>b
 Ağlıyan gönüller hep gülmededir>a
 Bir yıldız titriyor aynı yerinde. >b

Güller ateşinde yandı, tutuştu>a
 Nağmeler gönlümle en son temasta. >b
 Ruhun engininde sesler uçtu>a
 Ve güneş eridi bir altın tasta. >b

*11'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Yaşanmışlıkların anısı.

PAZARDA BİR GÜN

Uzun uğultular, tok gürültüler, >a
 Elinde terazi satıcı güler. >a
 Pazar baştanbaşa engin hazine. >b
 Sepeti kolunda bir yaşlı nine, >b
 Yadigar yazması sarmış başını>a
 Pazarda çürütmüş gençlik yaşını. >a

Köfeci çocuklar durmuş bir yana>b

Haykırarak gibi gelir insana. >b

Gürültü, uğultu, çığlık, yaygara>a

Avuçtan su gibi akıyor para...>a

Bu ne kalabalık! arttıkça artar. >b

Kantarcı manavın yükünü tartar, >b

İnsan seli akar, geçitler ne dar!>a

Meyve, sebze dolu meşin çantalar>a

Adımlar telaşlı, kalp çarpıntılı>b

Bir alıcı kıldan ayırır kılı...>b

Gidiş, geliş arttı, uzun pazarlık>a.

Heybeler doluyor, çekilmez darlık>a.

Hırçın uğultular, insan dalgası, >b

Dilenci uzatmış önüne tası...>b

Arabalar taşır, insanlar taşır>a

Alış, veriş artar, sesler kaynaşır...>a

Endişe ve telaş azdıkça azar>b

Dolup boşalıyor, muttasıl Pazar... >b

*11'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düz kafiye.

TEMASI: Pazarların yoğunluğu insanların telaş için de heyecanlı yaptıkları alışveriş bir coşku.

İNSANOĞLU

Gördükçe düşünüyorum

Şu sokaktan geçen insanları.

Kimi dünyasından uzak.

Kimi Tanrısına yakın...

Bazan sağır bir ihtiyar

Bir kadın kuru ve cansız

Görüyorum hepsi de boş

Sabun köpükleri gibi...

Duygusuz gözleri; esmer, perişan

Fırtınaya tutulmuş gibi

Bir sarhoş!

Bazan düşünüyorum da

Tanrının cilvesi mi?

Kader mi?

Yoksa insanoğlunun süsü mü?

Şu perişanlık!

Bilemiyorum Tanrım bilemiyorum!

*Serbest Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düzensiz kafiye.

TEMASI: İnsanların değişik duygu dünyalarında yaşadıkları.

BEN NEYİM?!.

Aksim vurdu aynalara>a

Söyleyin bana ben neyim?>b

Beynim zonklayan bir yara>a

Çaresiz bir divaneyim. >b

İztirap içimde dilek>a

Aşk bir fikirdi tükendi>b

Kaçtı içimdeki melek>a

Başıma elemeler indi. >b

Arzu, düşünce, his duygu>a

Bazan en sağır arkadaş>b

Yaşamanın yoludur bu>a

Kalbim yontulmayan bir taş. >b

İçi boş bir kafatası>a

Anlamadım hala neyim?>b

Zehir dolu ömrün taşı>a

Yaşamaktan divaneyim. >b

*8’li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Şairin kendini bulma çabası. Hayatın getirdikleriyle savaşıma ayakta kalma eğilimi.

AMELİYAT ODASI

Kafam bir uğultu içinde

Hücrelerim titriyor.

Bembeyaz giyinmiş Nörsler beni

Bir sedyeye yatırdılar.

Ölü bir sessizlik sürünüyor

Dar ve uzun koridorlarda.

Beyaz kapılar ardı, sıra açıldı.

İlaç kokulu,

Yarı loş odalardan geçirdiler.

Bir koridor, bir daha

En sonunda ıııklı bir oda

Ameliyat odası!

Görüyorum işte;

Makaslar, aletler

Solumdaki masada bekliyor

Kısmetini alacak gibi benden...

Bir nörs basımı sıkıca tutmuş

Şakaklarım zonkluyor!

Kalbim uyuşmuş,

Bekliyorum işte!

Neler düşünüyorum?

Neler geliyor gözümün önüne?

Yavrucuğum, yavrucuğum!

Korkulu düşüncem senindir!

Makaslar insafsızca isliyor

Kalbim ağırlarımla pençeleşiyor.

Allahım, Allahım sana sığındım

İztırabımı dindir!

*Serbest Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düzensiz kafiye.

TEMASI: Bir ameliyat odasına girerken hissedilenler ve korkular.

OĞLUMA

Varlığın ruhumda bir meş'aledir, >a

Zevkinle yanarak erir gibiyim. >b

Sesinde titreşen nağmeler nedir?>a

Bu sese ömrümü verir gibiyim. >b

İçimden kanarak ağlamak gelir>a

Seni kollarıma aldığım her an>b

Ömrüne ümitler bağlamak gelir, >a

Yavrum tek kılına titriyor anan. >b

Bir anlık ayrılık yıl olur bana>a

Ateşinle yanar sanki her yanımda. >b

Dünyaları feda etsem uğruna>a

Gönül bu bağışa kanmaz YAMANIM. >b

Tatlı gülüşüne kurban olduğum, >a

Kalbim damla, damla aktı yoluna. >b

Bu içli sevginle yeter dolduğum. >a

Allahım ilahi şükürler sana>b

*11'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Şairin oğluna olan sevgisini dile getiren bir şiir. Bir ana için evladının ne kadar kıymetli olduğunu ifade eden bir şiir.

ÖLÜRÜM

Ölürüm bir an görsem ela gözlerinde nem>a

Yaşamam bir damla yaş dolsa kirpiklerine>b

Bir çiçekli yol olur gönlümdeki bu âlem>a

Seni görsem bahçemde bülbüllerin yerine. >b

Çeker ela gözlerin bir su başına beni>a

Yakan bakışlarınla eririm damla, damla>b

Kaybederim yanımda solgunlaşan gölgeni>a

Hazin ufuklarıma yaklaşan bir akşamla. >b

Sular çeker göğsüne alaca örtüsünü>a

Hülyamın semasında ay gümüşten bir sini>b

Ararken her seven kalp bir sevginin süsünü>a

Ben ölürüm görmesem o ela gözlerini. >b

*14'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Sevdiği kişiyi görememe korkusu ile ölümü hissedeceği anlatılmakta.

OYUNCAK

En iyi en güzele>a

Koştur yağız atını. >b

Kıymet bilmiyen ele>a

Harcama hayatını. >b

Bir köşede bebeğin>a

Atılı kaldı fakat. >b

Bulutlar at olsun bin>a

Sevincin artsın kat, kat. >b

Tahta evde neler var?>a

Ümit mi yavrucuğum?>b

Bekliyor oyuncaklar>a

Senden bir ses çocuğum...>b

Işıklar damla, damla>a

Bakışlarından akar>b

Ruhun dolsun imanla>a

Gülüştün kalbi yakar. >b

Kumral yüzlü bebeğim>a

Hayat oyuncak sana. >b

Ey nazlı kelebeğim>a

Güven olmaz insana. >b

Güneşi yıldızları>a

Serebilsem önüne. >b

Sen ey ömrümün varı>a

Kavuş en mutlu güne. >b

Yavrum; iyi anla, bil>a

Bu hayat bir salıncak. >b

Hayır, hayır çok değil>a

Canım sana oyuncak!>b

Ay, güneş, sabah ve tan>a

Sana nurlar saçacak. >b

Kaçmazsan doğruluktan>a

Adam olursun ancak...>b

*7'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Evladına yazılmış bir şiir. Hayatın bir salıncak olduğunu doğruluktan giderse eğer adam olacağını dile getiren bir şiir.

UYU YAVRUCUĞUM

Gözlerine gülsün altın şafaklar>a

Uyu yavrucuğum uykun olayım!>b

Geceler göğsünde ümitler saklar>a

Uyu yavrucuğum uykun olayım!>b

Dalga, dalga uçar yatsı ezanı>a

Bir ilahi nağme sardı her yanı>a

İşıkli hülyalar örsün dünyanı>a

Uyu yavrucuğum uykun olayım!>b

Kucağımda okşayarak saçını>a

Uyku yıldızları sarsın başını>a

İnci, inci dizeyim göz yaşını>a

Uyu yavrucuğum uykun olayım!>b

Gökten demet, demet ışıklar insin>a

Uzun gecelerin ağrısı dinsin>a

En tatlı rüyalar uykuna sinsin>a

Uyu yavrucuğum uykun olayım!>b

Seni emellerde canda bulayım>a

Sevincinle gururunla dolayım>a

Ne çıkar uğruna yanıp, solayım>a

Uyu yavrucuğum uykun olayım!>a

*11'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. İlk beyit Çapraz kafiye sonraki diğer beyitler Düz kafiye ile yazılmakta.

TEMASI: Yavrusuna duyulan sevgi huzurla uyutması.

Yılların Getirdiği 3' üncü bölümünde yazarımız "LİRİK" şiir türü kullanmıştır.

EŞYAMIN SESİ

(4)

EŞYAMIN SESİ

Hazin, rüyalı bir ses>a

Esiyor ara sıra>b

Eşyamdaki bu heves>a

Sihirli bir hatıra. >b

Efsane olur gecem>a

Eşyama titrer canım>b

Şiir dolar düşüncem>a

Arttıkça heyecanım. >b

Bazı gönlümde solar>a

Bir nağme yanık, yanık>b

Duvardaki tablolar, >a

Kitaplarım uyanık. >b

Yanıyor hayat mumu>a

Gölgeler işler yeri>b

Ürpertiyor ruhumu>a

Yavrumun nefesleri>b

Halılar yorgun, argın>a

Gardrop düşünceli>b

Hasır koltuklar dargın>a

Saat hıçkırır deli. >b

Uzak, yakın zamanın>a

Yaş döküyor gözleri>b

Duyuluyor tavanın>a

Söylenmemiş sözleri>b

Aynalar getiriyor>a

Mesafeleri bize>b

Hasetinden esiyor>a

Tavandaki avize. >b

*7'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Eşyaların her birinde getirdiği anıların sesleri olduğunu dile getiren bir şiir. Eşyaların geçmişe ayna tuttuğunu ve sanki her şeyi çılgılık gibi dile getirdiğini anlatan bir şiir.

EVLERİN YORGUNLUĞU

Şafak karanlığın açıldığı yer>a

Bir ışıklı hülya doğsa kederden!>b

Evler; çilesi hiç dolmayan evler>a

Sanki nasibini sorar kaderden. >b

Derin bir heyecan taşır dereler>a

Talihine küsmüş hep pencereler>a

Kalbi bir yavrunun feryadı deler. >a

Gizli duyguları sorayım nerden?>b

Yorgunluk camlarda gölgelenen nur>a

Kapılar bir hazin renge soyunur. >a

Denizle uyanır, denizle uyur>a

Elem insafsızca geçer evlerden. >b

Avare çocuklar çıplak, kaygusuz, >a
 Sokak şikayetsiz, gönüller susuz, >a
 Kapılar gözleri yorgun, uykusuz>a
 Her sabah bir huzur bekler seherden>b

*11’li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. İlk beyitte Çapraz kafiye daha sonra Düz kafiye ile yazılmıştır.

TEMASI: Soğuk savaşın getirdiği hüznün ve acıların bir tek etkisinde insanların kalmadığı evlerin ve sokakların bile yorgun düştüğünü anlatan bir şiir.

AYNALAR

Billurdan ışıklar nağmeleşiyor>a
 Kristal bir camın aralarında. >b
 Düşünceler bir an gerçekleşiyor>a
 Sızlayan bir kalbin yaralarında. >b
 Bir perde örtmede hayaletleri>a
 Ömrün ötesinde ufuklar sisli. >b
 Bir hayal titriyor kemik ve deri>a
 Kafası yontulmuş gözleri hisli!>b
 Gölgeleer gitgide esmerleşmede, >a

Aksettirmez oldu ayna ruhumu. >b

Halkalar halinde genişlemede>a

Bir kara nokta ki eritti mumu. >b

Ne hazin! Geçiyor düşünceler hep, >a

Hayaller önümde şimdi simsiyah...>b

Aynayı karartan bir başka sebep!>a

Ömür selvi gibi yükselen bir ah...>b

Nağme, ılık mıdır söyleştığınız?>a

Aynalar düşünce çerçevesinde!>b

Bir an yağmur gibi dökülünüz siz>a

Ömür kalakalsın son hevesinde...>b

Düşünce, düşünce! Düğümlenen his>a

Aynalar en hazin sırrıdır ömrün!>b

Derinden geliyor bir kızıl akis>a

Bilsem aynalarda doğacak mı gün?. >b

*11'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Zamanın geçtiğine şahit olan aynalar...

EŞYAM

Oh! Ne sıcak, ne sıcak>a

Açılmış emellerim. >b

Kandilimi kısacak>a

Yine kendi ellerim. >b

Duvar da solgun bir iz>a

Gibi uzar ışıklar. >b

Eşyalarım hepiniz>a

Dağılmış kırıksıklar. >b

Elbisem yorgunluktan>a

Hırçınlaşmış sanırım. >b

Serilivermiş çoktan>a

Eşyamı kıskanırım. >b

Bükülü bir düşünce>a

Sanki ipek çoraplar>b

Bir hazin dua gece>a

Askılıkta bir ses var>b

Halılar hep serilmiş>a

Heyecan sanki yarım. >b

Dünyayı, gamı bilmiş>a

Yorgun ayak kaplarım. >b

Ne neş'e, ne ızdırar>a

Bu eşya beni tanır>b

Firketem sanki mızrap>a

Başımda hırpalanır. >b

Bir acı hakikatı>a

Hatırlatır aynalar. >b

Yürek olsada katı>a

Gözler bir lahza dalar. >b

*7'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Eşyalarındaki ayrı ayrı anıların yorgunluğu sanki her eşyanın dile gelmesi.

ÇOCUK BAHÇESİ

Şu çocuk bahçesi

Bayram yerine benziyor

Kimi kanepelere oturmuş

Kimi geziyor!

Küçüklü, büyüklü çocuklar

Yemiş dolu çantalar ellerinde.

Kimi zıplıyor, kimi oynuyor

Bir okul şarkısı dillerinde.

Salıncaklar uçuyor

Çocuklar bahçeye varınca

İki kız tahtaravalli oynuyor

Dönüyor altı karınca.

Bir şehir halkı gelir buraya
Fakiri zengini oturur
Konusur ifade;
Birinde sefalet, ötekinde gurur.

Genç anneler bebek emziriyor
Kimi yün örüyor
Bir dedikodu
Dudaklarda dönüyor!

Çocuklar taş atmak istese havuza
Azarlar bekçinin sesi...
Kimi salıncaktan
Kimi dayaktan korkar;
Hasılı bir alem çocuk bahçesi

*Serbest ölçü ile yazılmıştır. Düzensiz kafiye.

TEMASI: Çocuk bahçesine büyüklü küçüklü insanların gelişiyile şenlenişi.

KÖY ODASI

Eriyor için, için isli şamdamdaki mum>a

Bir ömrü oyalıyor renksiz, solgun tavanlar. >b

Bir hissizlik içinde her an titriyor ruhum>a

Köşelerde gizlenmiş heyecan dolu anlar. >b

Karanlığa açılan eski tahta bir kapı>a

Sökük hasırlar sanki bir fısıltı halinde. >b

Hazin iniltiyle sarsıldıkça bu yapı>a

Korku bir oyuncaktır sessizliğin elinde. >b

Sızlayan yara gibi eski bir çivi başı>a

Yorgunluk süzülüyor sanki hasır koltuktan. >b

Artmakta ocaktaki alevlerin telaşı>a

Sedef bir kalp titriyor beyaz duvarda bir an. >b

Kapının tokmağında oynaşıyor ışıklar>a

Hatıralar gizlenmiş kapı aralarında. >b

Heyecanla titredi elemli kırışıklar>a

Kamburlaşan duvarın gizli yaralarında. >b

*14'lü Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Köy odasında ki her köşenin buram buram geçmiş anı
kokuğunu anlatan bir şiir.

KALEMİM

Asırlık zevklere daldı kalemim>a

Ne bitmez aşkları söyleyip durdu, >b

Iztirap onların heyecan benim>a

Gönül sedeflerle süsleniyordu!>b

Bazan kılıç gibi söyleyip kesti>a

Bir fırtına gibi esti uzağa...>b

Bazan mecnunlara gülen nefesti>a

Gönül damla, damla aktı bu ağa. >b

Sivri bir ok gibi oydu mermeri, >a

Çizdi bir heykelin mağrur başını. >b

Bin renkli hayalle süsledi yeri>a

Aradı sanatın arkadaşını. >b

Bazan ızdıraptan ağladı kalem!>a

Elem yüklü anlar uçtu başımdan. >b

Zevkimi aşkıma bağladı kalem!>a

Eserler yarattı bu göz yaşımdan. >b

Ey kalem aşkınla titret canımı>a

Sonsuz saadetler döktün önüme...>b

Söyle kalem söyle heyecanımı!>a

Susamam, susamam artık ölüme...>b

*11'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Kalemin yazıya döktüğü satırların kimi zaman acılı bir yüreği
kimi zaman ise umutlu bir yüreği temsil ettiğini dile getirmekte.

DEFTER

En derin hislerimi döktüm yapraklarına>a

Ve sürüdüm gönlümü uzak emellerinle. >b

Renginden tutam, tutam bir renk verdim yarına>a

Ruhumu böyle bir an tutarak ellerinle. >b

Kalbim bir damla gibi kalemimin ucunda>a

Gezdi yapraklarını bir zevkle uzun, uzun. >b

Mısralar heyecanla titriyor avucunda>a

En tatlı nağmesini duydukça ruhumuzun. >b

İlhamımı bembeyaz hülyalarından aldım>a

Ve yine verdim sana ruhumdan damla, damla>b

Gölgesiz gözlerinde bir sonsuz zevke daldım. >a

Bazan sevinçle coştum ve bazan soldum gamla. >b

En güzel sanatımı göğsüne döktüm derim, >a

Bu saadet ruhumu öyle derin sarar ki!>b

Aşkım, sevincimle dolan şiir defterim>a

Söyle; ruhumu senden başka bilen kim var ki!. >b

*14'lü Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Defterlerin kişinin ince ayrıntısına kadar ruhunun derinliklerini anlattığı sayfalar... Defterler kişilerin ruhuna hitap eder.

ŞADIRVAN

Beş musluktan akar, ne hoş şadırvan!>a

Gümüş izler gibi dökülmede nur. >b

Her damla ruhuma düşüyor bir an>a

Sularda bir içli dua okunur. >b

Ayak sesleri var, mermer avluda>a

Bir huzur içinde taş merdivenler. >b

Dua kitabı mı okunan suda?>a

Bir heyecan taşır burdan gidenler. >b

Beyaz güvercinler ötüşür hu... hu...>a

Fıskiye Tanrıya döktü nurunu. >b

Sularda yıkanır toprağın ruhu. >a

Yıldızlar niyazla bekliyor bunu. >b

Sonsuz boşlukları ayı sürükler>a

Bembeyaz atlastan suların yüzü. >b

Şadırvan! ağzında beyaz köpükler. >a

Döktü ışığını suya gökyüzü. >b

Gece sermiş yere seccadesini>a

Kulak ver! bir ses ki gelecek Haktan. >b

Dinle şu ezandan Tanrı sesini>a

İlahiler gelir böyle uzaktan. >b

Beş ağızdan akar; ne mübarek su!>a

Bir yaşlı dilinde amentübillah...>b

Sarıyor ruhları iman duygusu>a

Sana sığınmışız en büyük Allah. >b

*11'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Şadırvanın önemi ve yeri anlatılmakta.

KALBİMDEKİ TAŞ

Kalbimin mermerine kazdım ince gölgeni>a

Bir ateş parçasıyla yazıldı orda adın. >b

Hayalinle yaşarken duydum içinde seni>a

Yayıldı damla, damla her an gönlüme tadın. >b

Sanatımdan renk verdim gözüne saçlarına>a

Yontarak kalemimle seni bir heykel gibi. >b

Hülyamı, ümidimi döktüm avuçlarına>a

Zevkimin süsü oldun, hislerimin sahibi. >b

Ben böyle heyecanla yaptıkça eserimi>a

Sen sahte bir gururla yaldızladın başını. >b

Benimle yaşayacak sandım şaheserimi>a

Ruhum çölünde gömdü, gönül arkadaşını. >b

Yazık ki herkes gibi senin de iyilecek>a

Bir sanatkar eliyle yapılan güzel başın. >b

Ancak ruhumda doğup yaşıyanlar bilecek>a

Bu çözülmez sırrını kalbimde ki bu taşın. >b

*14'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Yazarın hayalinde ki güzel heykelden bahsedilmekte.

AYAKKABILARIM

Benim kahverengi ayakkabılarım

Hiç böyle değildi...

Taşlı sokaklarda

Caddede, ovada, parkda

Bilmeden tasayı, derdi

Pazara gider,

Komşulara gider,

Kışın yağmurunda

Yazın sıcağında

Dünyayı ayaklarımda gezerdi.

Bilmem ki artık ne oldu?

Söküldü, boyası soldu.

Kimbilir, belki onlarda

Benim gibi gezmekten yoruldu!.

*Serbest Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düzensiz kafiye.

TEMASI: Ruhunun yorgunluğu gibi onunla hep gezen ayakkabılarının da yorulduğunu ifade eden bir şiir.

GAZ LAMBASI

Bir yolculukta imiş gibi sarsılır her yer>a
 Dinmiyen bir sızıdır çürük tavanın yası. >b
 Şu yarı boş odada uzadıkça geceler>a
 Aydınlatır hülyamı sarı bir gaz lambası. >b

Hırçın bir fırtınayla yıkılır sanki damlar>a
 Ve döner bu ışığın önünde pervaneler. >b
 Viran pencerelerde parçalandıkça camlar>a
 Raziym geçse böyle daha birçok seneler. >b

Dinler mısralarımdan yükselen binbir ahı>a
 Son ışıklar sönünce düşer göğsüme başın. >b
 Beklerken bir kahırla ufkumdaki sabahı>a
 Şu sarı gaz lambası en sadık arkadaşım. >b

*14'lü Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Sessizliğin içinde odayı aydınlatan tek bir şey gaz lambası
 yalnızlığın yol arkadaşı.

EŞYANIN HEYECANI

Sonsuz saadetleri dinleyen yorgun halı>a
 Çırçıplak ayaklara dokundukça ürperir. >b
 Gardrobun aynası bu hayale dalalı>a
 Tavandaki avize heyecanından erir. >b

Birer aşk eğlencesi duvardaki tablolar>a
 Başbaşa sevgililer iki asır evvelki>b
 İpek tül örtülerde ışıklar zevke dalar>a
 Bir heyecan içinde kadife divan belki. >b

Titreyen bir kalp gibi sedeften hatıralar>a
 Her akşam bir karaltı soyunur aynalarda>b
 Mor hareli motifler kalbe heyecan salar>a
 Altın başlı bir çivi uyukluyor duvarda. >b

*14'lü Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Evin eşyalarının sanki ayrı ayrı değişik duyguları yansıttığını ifade eden bir şiir.

MİSAFİRLİK

Saat üç mü oldu kardeşim?

Kapının zili çalacak.

Misafirler birer, birer

Evimize akışacak.

Hiç eğlenmemek olur mu?

Sohbet başlayınca.

Tempo tutar ayaklar

Gramofon bir vals çalınca

Bir kahve, bisküvi

Şekerleme, reçel yenir bir anda.

Niyetler tutulur

Fala bakılır fincanda.

Kimi seyahatten söz açar

Kimi modadan.

Bazan sinema, roman

Kahkahalar taşar odadan

Sigaralar halka halka tütecek

Dudak tiryakisi çok.

Hepsi sever yaşamayı

Gamlı olan yok.

Pek güzel olur misafirlik

Bir gün sen gidersin, bir gün onlar gelir

Çocuklar bir yanda oynar

Büyükler eğlenir.

*Serbest Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düzensiz kafiye.

TEMASI: Misafirlerin eve neşe, mutluluk getirdiğini anlatan bir şiir.

DUVARLAR

Solgun bir mum ışığı titreyince tavanda>a

Kendimi bir köşede unuturum bir anda. >a

Dört yanımda dört yaprak gibi titrer duvarlar. >b

Herbirinde bir hasret bir elem destanı var. >b

Her köşede bir çizgi, rengi uçmuş bir satır, >a

Bana çöllerde biten bir ömrü hatırlatır. >a
 Gözlerimde bir ışık titrer gibi gölgeler>b
 Kuru bir şilte gibi serilmiş altıma yer. >b
 Sizde şair gönlümün solan yaprakları var>a
 Ey hissime bir defter olan gamlı duvarlar!>a

*14'lü Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düz kafiye.

TEMASI: Duvarların elemlere şahit olduğunu vurgulayan bir şiir.

GÖNLÜM DALGALANIR

Ocak yanar!>a
 Tutuştukça bucak yanar, >a
 Alev, alev kucak yanar>a
 Yine gönlüm dalgalanır. >b

Döküldü kış...>a
 Sularda köpükten nakış. >a
 O ne bakış, o ne bakış!>a
 Deli gönlüm dalgalanır. >b

Ümit kırık, yıldız kırık>a

Dallarda hazin hıçkırık>a

Rüzgâr vurur tırık tırık>a

Deli gönlüm dalgalanır. >b

Tatlı, tatlı konuşturdum>a

Dalga, dalga vuruşturdum. >a

Ateş gibi tutuşturdum>a

Yine gönlüm dalgalanır. >b

*Serbest Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düz kafiye.

TEMASI: Gönlünün her şeyde dalgalandığı duygulandığını anlatan bir şiir.

MAVİ ENTARİLİ KIZ

Bir mahzunluk var gözlerinde.

Sokakta oynamıyorsun!

Eskiden yaptığın gibi

Saf duygularını anlatmıyorsun!

Neden, neden artık

Şarkılar söylemiyorsun?

Küçük mavi entarili kız
 Hüyanı dalgalar mı aldı?
 Yoksa sarışın bebeğin mi öldü?
 Söylesene bana
 Mavi kurdeleli kız!
 Yoksa, yoksa şu dünyanın halinden
 Küçük kalbin mi söküldü?!

*Serbest Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düzensiz kafiye.

TEMASI: Masun çocukların bile dünyanın halinden yüzü gülmüyor anlatılmak istenilen bu.

BİZİM MAHALLE

Hür mavilikler ortasında
 Bir sahil boyunda geçer günlerimiz
 Denize karşı açılır
 Yeşil boyalı pencerelerimiz.

Deniz dalga, dalga serilmiş,
 Sevinç koncalanır evimizde
 Sevmemek olamaz burda hayatı
 Bir huzur var mahallemizde.

Sonsuzluğa gider beyaz yelkenli gemi

Bir yanık türkü uçar dudaklarda

Çakıl ve kum taşır arabalar

Aydınlık sokaklarda.

Gökyüzü ışıklılı alabildiğine

Deniz boyu güneşli bir yol uzar

Ne hoş! oynuyor çocuklar

Ne şikâyet, ne azar.

Kuşlar cıvıldaşır balkonumuzda

Bahtiyar her birimiz.

Saf insanlar arasında

Deniz yanında geçer günlerimiz...

*Serbest Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düzensiz kafiye bir dördlüğünde
Çapraz kafiye bulunmakta.

TEMASI: Yaşadığı semtin güzelliğinden huzur dolu oluşundan
bahsetmekte.

BİR ÇOCUĞUN MERAKI

Neden acaba anneciğim

Geceler karanlık olur?

Ve aydınlık gündüzler!

Akşam kaybolan güneş

Nereye gider?

Acaba ben uyurken

Bulutlar da yatar mı?

Aydedeye söylesem

Bana gökten

Yıldızları atar mı?

Anlatsana anneciğim

Karanlık nasıl kaybolur?

Neden horozlar ötünce

Ve ben uyanınca

Sabah olur?

*Serbest Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düzensiz kafiye.

TEMASI: Bir çocuğun meraklı gözlerle en yakınından annesinden güvendiğinden sorduğu sorulara karşılık beklemesi.

KAHVE FİNCANI

Şekillenir köpükler>a

Düğümlü bir sır gibi. >b

Kalplere huzur yükler>a

Gerçek bir satır gibi. >b

Göz ve gönül oyalar>a

Halkalanmış bir buğu. >b

Yudumu yudum zevk çalar>a

Tiryakinin çubuğu. >b

Renk ve koku buluşur>a

Porselen fincanlarda. >b

Ne şekiller konuşur>a

Tatlı heyecanlarda. >b

Haberler kırık dökük>a

Telve konuşur tel, tel. >b

Cezvede köpük, köpük>a

Fincanda başka güzel. >b

Uzun bir yol, eğlence;>a

Arzu, düşünce, hayal!>b

Bir ömürdür her gece>a

Kahve fincanında fal...>b

*7’li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Kahve fincanında ki şekiller bazen insanda huzur bazen ise hüznün niteliği taşımakta. Kahve tavelerinin insanlara gönül ve göz eğlencesi olduğunu belirten bir şiir.

Eşyaman sesi adlı 4’üncü eserinde yazarımız “DİDAKTİK” şiir türü kullanmıştır.

DERGİLERDE VE GAZETELERDE YAYIMLANMIŞ
SİİRLERİ

YURDA VARALIM

Yürüse kaderim, artık yürüse>a

Sürü ömrüm heyecanımı sürü>b

Şehrin dağlarını duman bürüse>a

Vakitmiş varalı; o yurda yürü!.. >b

Yavrumu, canımı alır giderim>a

Yurtsuz hayat olmaz onsuz niderim. >a

Çileler doldurdu taşar kederim>a

Vakitmiş varalım; o yurda yürü!... >b

Gece kandilimi yakamaz oldum, >a

Su olup yoluna akamaz oldum, >a

Senden başkasına bakamaz oldum. >a

Vakitmiş varalım; o yurda yürü!... >b

Yaprak yaprak heyecanlar açıldı, >a

Hasret ta ruhuma vurdu saçıldı. >a

Artık hakka giden yollar seçildi, >a

Vakitmiş varalım; o yurda yürü!... >b

*11'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. İlk dörtlük Çapraz kafiye, diğer dörtlükler Düz kafiye.

TEMASI: Yurda olan özlem hasret dolu anları anlatan şiir.

BİR SEVGİLİYE

Bana gül dedin ama dikenim yoktur benim>a

Ben muhacir bir kuşum çok kalamam bu yerde>b

Ta gurbetten gurbete diyar diyar gezerim>a

İster bana vefasız, istersen de zalim de. >b

Gideceğim kırlarda sular gibi coşmaya>a

Ufuklar bir hicranla kararırken her gece>b

Gideceğim dağları denizleri aşmaya>a

Sevgimiz sır olacak, aşkımız bir bilmece. >b

Ufuklara dalıpta sakın hasretle yanma>a

Bir hikâye uydur sen, sönen bu aşka dair>b

Buralarda gezdimse beni sevgili sanma>a

Ben yolcu da değilim, belki garip bir şair. >b

MİNE BALMAN

YEDİGÜN 1943

*14'lü Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Sevgiliye ümit bağlamama.

DAĞLAR

Gece mehtaba bel bağlar>a

Göğsüne gül taka taka>b

Yükselir dumanlı dağlar>a

Mavi göke baka baka...>b

Bahar gelir bahar gider>a

Çiçekleri takar gider>a

Yamaçları yıkar gider>a

Mavi göke baka baka. >b

Sevdalılar yeşil dağlar>a

Akşamın hüznüyle ağlar>a

Başına bulutlar bağlar>a

Mavi göke baka baka. >b

Akşam olur başı duman>a

Görünmez tepeler bir an>a

Ufuk olur zaman zaman>a

Mavi göke baka baka. >b

1943 Lefke

*8’li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. İlk dörtlük Çapraz kafiye daha sonraki dörtlükler Düz kafiye ile yazılmıştır.

TEMASI: Dağların mehtabın karşısında güzel görüldüğünü anlatan bir şiir.

GÖNLÜM

Benim gönlüm dalgaları göğe vuran bir deniz>a

Benim gönlüm bir volkandır alevleri saçılır. >b

Etrafında fırtınalar, yıldırımlardan bir iz>a

Ateşinden ufuklara alevden yol açılır. >b

Etekleri yazda, kışta karanfillerle dolu>a

Benim gönlüm tepeleri aşılmayan bir dağdır. >b

Benim gönlüm sevenlerin hakka varan bir yolu>a

Benim gönlüm çiçek açan bir aşkın nefesidir>b

Gönüllerden gönlüne yaşlar dökülse bile>a

Benim gönlüm bir kemanın coşan ince sesidir. >b

*15'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Gönün dalgalı denizlere ateşli volkanlara benzetilmesi. Çiçekli baharlara kemanlı şarkılara benzetilmesi.

BİR ÇEŞME BAŞINDA

Bir çeşme başında geçer her günüm, >a

Hasret türküleri dinlerim orada. >b

Sanırım cennette kalan sürgünüm>a

Çiçekli dallara kuşlar konar da. >b

Sularda yıkanır alaca akşam>a

Gölgeler oynasır çeşme başında>b.

Hülyalı gönlümü sarınca bir gam>a

Damlalar yaş olur kırık taşında. >b

Bir çeşme başıdır her lahza yerim>a
 Coşarım sesini hep duya duya>b
 Kalbim bu çeşmeye bağlandı benim>a
 Gözlerim dalınca suda uykuya. >b
 Sevgiyle yıkanır yosunlu taşı>a
 Gölgeleler dökülür sulara kat kat>b
 Gönlümde titriyor hüznün, göz yaşı>a
 Bir çeşme başında geçse bu hayat. >b

1944 Lefkoşa

*11'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Çeşme başında yaşanan değişik duygular hüznün düşüncelere dalmalar.

DEĞİRMEN

Ne zaman kırlara çıkıp uzansam>a
 Bir hasret türküsü söyler değirmen. >b
 Dağlarda bir yudum su için yansam>a
 Bu tozlu yolların yolcusuyum ben. >b
 Sanırım her yanı bir hüznün sarar>a

Akıp giden sular yalar taşları. >b
 Köylerden inenler bir umut arar>a
 Çatılır yolcunun yorgun kaşları>b
 Üst üste yığılır inen çuvallar>a
 Bir selam bırakır her gelip giden>b.
 Bir yığın toprakla örtülü yollar>a
 Tek bir değirmen var burada eskiden. >b
 Bir zaman gelecek bir kuru yaprak>a
 Düşecek yolcunun birgün önüne. >b
 Örtecek bağrını bir avuç toprak>a
 Gözleri özlemle bakacak düne. >b
 Bu eski değirmen her zaman dönsün>a
 Buradan geçerken seyret yolcu sen. >b
 Yanan bir mum gibi ufukta sönsün>a
 Solgun hayaliyle eski değirmen. >b

*11'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Değirmenin akıp gitmesiyle zamanın geçmesi.

SULAR

Ela gözler gibidir, akşam inince sular>a

Yaş olup akar gider, gözlerinden uykular>a

Sular sanki gönlümde sonsuzlaşan bir rüya>b

Sanırım gökleriyle bir dünya düştü suya. >b

Arzular sarı yaprak gibi titrer içimde>a

Tatsam durgun suları kanamam bir içimde. >a

Dudağımda bir aşkın tadını duya duya>b

Dalar sanki hislerim sularda son uykuya. >b

Kışın düşen bir yaprak, yazın bir damla çiyim>a

Yıllar varki suların uslanmaz bekçisiyim. >a

Bir şiir bahçesidir benim içimde sular>b

Açılır güller gibi gönlümdeki duygular. >b

Yedigün 1944

*14'lü Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düz kafiye.

TEMASI: Suları ela gözlerdeki gözyaşına benzetmekte.

SEVDA BAHÇELERİNDE

Toladım dizlerime sevdiğin binbir gülü>a

Dolaştım gece gündüz sevda bahçelerinde>b

Solgun çiçekler gördüm sümbüllerin yerinde>b

Bekledim umutlarım kucağımda dökülü. >a

Coştı yıllar boyunca kalbimdeki duygular>a

Döküldü baharımdan hergün bir yaprak daha>b

Ses verdi çağrışıma uzaktan bir kahkaha>b

Süzüldü gözler gibi derin uykuda sular. >a

Dinledim uzaklardan rüzgârların sesini>a

Menekşe akşamların sihirli gölgesinde>b

Kırıldı hatıralar bir keman nağmesinde>b

Umutlarım taşıdı okşayan nefesini. >a

Yedigün 1945

*14'lü Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Sarma kafiye.

TEMASI: Sevdanın hüzne taşınması yani ilkbahardan sonbahara geçiş dönemi yaprakların hüznü bir şekilde dökülmesi.

GÖZLER

Gümüş bir aynadır sular lekesiz>a

Nilüferler sanki süzülen gözler>b

Gölgeler can cana sevişir sessiz>a

Yapraklar rüzgârdan bir temas özler. >b

Beyaz kıyılarda gezinir bir ses>a

Güneş sahilleri yakan dudaklar>b

Her damlada titrer bir ince heves>a

Yosunlar sürünen yeşil duvaklar>b

Gizliden gizliye gözler süzülür>a

Gözleri bir başka bakış kovalar>b

Hep bu heyecanla kalpler üzülr>a

Akşam bu gölgeli gözlere dalar. >b

Dökülen her damla bir baygın bakış>a

Sularla bitmeyen emeller akar>b

Bir ince ahenkle her süzgün akış>a

Ela gözler gibi ruhuma akar. >b

Lefkoşa 1946

(Ocak Dergisi)

*11'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Gözlerde yaşanan duyguların hissi.

AYASOYFA

Hala solgun etekler uçar merdivenlerde>a

Tarihten yapraklar var dökülmüş sanki yerde>a

Bir eski hatırayı söyler hala eski yapılar>b

Sarsılır heyecanla bir lahza kapılar. >b

Pencereler beş asrın ninnisiyle uyuklar>a

Binbir hatıra dolu duvarlarda oyuklar>a

Yorgun gıcırıtlarda titrek ayak sesi var>b

Neler söylemeyecek dile gelse duvarlar. >b

Çivi oyuklarında gözler var gizlenmede>a

Sesleri kapılarda kulaklar dinlemede. >a

Binlerce göz seyretmiş duvarlardaki süsü>b

Bir lüzinyan dilberinin hala inler türküsü>b

Loş odalara dolmuş gezinir yine zaman>a

Hatıralar tarihin kalbinde bir damla kan. >a

Mine Balman

17. 1. 1946 Yedigün

*14'lü Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düz kafiye.

TEMASI: Ayasofya'nın hatıra dolu anılarının hala canlı kalmış olması.

BU SABAH

Bu sabah ne tatlı, tozpembe güzel>a

Yapraklar yıkanmış yağmurlardan bak>b

Sildi ufukları bir sihirli el>a

Kuşlar cıvıldaşır, nağmeler ıslak. >b

Gölgesini serdi zeytin ağacı>a

Çiçekler gönlüme koku saldı>b

Ne üzüntü kaldı, ne dert ne acı>a

O bembeyaz evler hülyaya daldı. >b

Altın tarlalara bakan gökyüzü>a

Yaprak, yaprak açtı saksıda çiçek>b

Zümrütten bahçeler bekler gündüzü>a

Mevsim üstümüzden böyle geçecek. >b

Bu sabah ne güzel geldi habersiz>a
 Pırıl pırıl parlar lekesiz sular>b
 Yıkanmış sokaklar gümüşten bir iz. >a
 Dallarda asılı titrek duygular. >b

Bir hasat türküsü dudaklarında>a
 Kışlar şarkı yığdı bizim balkona>b
 Güller açtı köyün sokaklarında>a
 Bu sabah ne güzel tabiat ana. >b

Gönyeli 1950

*11'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Çapraz kafiye.

TEMASI: Sabahın neşeli başlayışı ilkbaharın coşkusu.

AYŞE'NİN AŞKI

Güller açar deste deste>a
 Aşk yolları düz olur mu?>b
 Gülü gül bağından iste>a
 Yaz yerine güz olur mu?>b
 Ayşe kız gülleri derler>a
 Katmer katmer yere serer>a

Gençler birbirine girer>a
 Aşıklara söz olur mu?>b
 Ilık eser yel seherde>a
 Atmış başını bir derde>a
 Ayşe'nin kalbi Ömer'de>a
 Süzülmeye yüz olur mu?>b
 Gâhî güler, gâhî ağlar>a
 Kız sana tutkun ağalar>a
 Çetindir aşılmaz dağlar>a
 Sahte diller öz olur mu?>b
 At kız baklayı ağzından>a
 İstermisin dökülsün kan>a
 Dünya olur sana zindan>a
 Aşktan korkan göz olur mu?>b

İlk Demet

Larnaka 1951

*8'li Hece ölçüsü ile yazılmıştır. İlk dörtlük Çapraz kafiye geri kalan dörtlükler Düz kafiye.

TEMASI: Aşkın yüceliği hiçbir şeyin önünde duramayacağını anlatan bir şiir.

BU SOKAK

Bu sokak aydınlık

Bu sokak yorgun

Bu sokak perişan

Gelen, giden

Ağlayan gülene

Gülen ağlayana bakmaz

Ya kapılarda

Ya pencerelerde

Gözler takılı kalır,

Gelip geçende...

Bu sokak umuda koşuşanların

Bu sokak çocukların

Sevenlerle sevmeyenlerin

Güzelin, çirkinin dolaştığı

Kadınların takip takıştırdığı

Erkeklerin

Kaçamak yaptığı yer

Akşam vakti oldu mu?

Bu sokak

Çile doldurur, çile.

Larnaka 1952

*Serbest Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düzensiz kafiye.

TEMASI: Sokakların iyi ya da kötüye her şeye şahit olmuş olması.

SES

Solgun kızıl ufukta rüyalaşınca akşam>a

Gölge serdi gönlüme kucaklaşmış iki çam>a.

Meltem alıp giderken yelkenli bir sandalı>b

Sevda dolu nağmeler öpüyordu her dalı. >b

Uzaklaşan günlerin tatlı hatırasıyla>a

Ruhum ürperdi birden dalgaların yasıyla>a

Döküldü birkaç nağme kopmuş gibi bağından>b

Dinledim bir şarkıyı akşamın dudağından. >b

Yakın bir macerayı hatırlatan bir heves gibi>a

Dalgın gönlüme saplanıp kaldı o ses. >a

Süzülürken bir gelin edasıyla kavaklar>b

Bir esin her hecesi derin bir mana saklar. >b

Seyrettim bu âlemi ufkun yandığı yerde>a

Beyaz güller açıldı gönlümdeki seherde. >a

Larnaka 1952

*14'lü Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düz kafiye.

TEMASI: Her şeyin sesini anlatan bir şiir; denizin, ağaçların, sokakların, rüzgârın her şeyin sesinde bir ince nağme.

GECE RÜZGÂRI

Es, kalbime doğru

Serin gece rüzgârı,

Uzak sahillerde soldu çiçekler

Hiç böylesi olmaz suskunluğun

Mevsimler yitirmiş güzelliğini

Zaman kayboldu ellerimde

Duymuyor musun çağrışımı?

Bir çocuk gezinir sokaklarda
 Gözleri ışıksız akşamlar gibi
 Bitmedi bu ömür boyu yalnızlık
 Sevgi düğümlendi evrende.
 Bir tasa koymuşlar yanıbaşına
 Bir ucu orda biterse
 Öteki bende...

Bir çocuk biliyorum umutlu
 Karşı sahillerde şarkılar söyler
 Işıyan yıldızlar gibi gözleri.
 Neden esmiyorsun gece rüzgârı?
 Işık mı tutsam yollarına
 Bir tatlı özlem doldu yüreğime
 O güzel çocuğun kalbini getir
 Umudunu ver,
 Sevgisini doldur içime...

*Serbest Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düzensiz kafiye.

TEMASI: Gece rüzgârının insanın içine tatlı bir his doldurduğu.

BALIKÇI

Bir sahil kasabasında

Kış mevsimi

Bakılmaz dalgaların öfkesine,

Balıkçı, gemici

Düşmüş yollara

Perişan öylesine...

Acı bir şikayet gizli

Çaresizlik içinde

Gezinir oltalar

Köpüren mavi sularda.

Geçim derdinde

Bezgin insanlar.

Ahtapot, mercan, palamut

Denizden gelecek

Kırık bir umut

Kaderin cilvesine

Denizin mavisine

Tutkun insanlar

Günden güne daha dertli

Bir yaşam sürüyor

Böylesine...

Larnaka1954.

*Serbest Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düzensiz kafiye.

TEMASI: İnsanların günden güne daha zor şartlar altında geçim sıkıntısı
zorluğuna girdiğini anlatan bir şiir.

TOROSLARI GÖRDÜM

Mermer gibi dümdüz

Işıl ısl Akdeniz'in ötesinde

Torosları gördüm.

Bir Nisan sabahıydı

Kuzey sahillerimizde

Omorfo Körfezi bir oya gibi

Mesafe kısalmış önümüzde

Yeşil ovaların bittiği yerde

Dağ başlarına

Rüzgârı götürdüm.

Karlı tepeler ufka dayanmış

Akdeniz'in ötesinde

Torosları gördüm.

Bulutlar gökyüzünün serserisi

Henüz başlamamış

Dalgaların hazin senfonisi

Düşmüş sabahın heyecanına

Nakış nakıştı kıyıları.

Kormacit Burnuyla koyun koyuna

Anadolu'nun dağlarını

Torosları gördüm.

Ürperdim suların sessizliğinden

Ruhum dalgalar gibi coşuyordu

Rüya değil söylediğim

Gerçek bu

Mavi mermer Akdeniz'in ötesinde

Torosları gördüm.

Çevre Dergisi 1955

*Serbest Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düzensiz kafiye.

TEMASI: Torosların güzelliğinden bahsetmekte.

Çevre Dergisi 1955

LEFKOŞA

Ay karanlığıdır bu gece

Bir ölüm sessizliği sinmiş sokaklara

Evler derin bir sırra gömülmüş

Bitmemiş, bitmemiş bu işgence.

Komşu pencerenin camına dayanmış

Ağlayan bir çocuk var

Sokağa, sese ve hayata

Yirmi dört saattir

Kapanmış kapılar.

Silahlı askerlerin

Nöbet tuttuğu köşe başlarında

Bir kimsesizlik var.

Devriye kolları sarmış bir yanı

Lefkoşa'nın içinde, yollarında

Susmuş gürültüler, motor sesleri

Şehrin kalbini

Sökmüş insanlar.

Damlar altında kalmış duygular.

Bir çileymiş bu da gelecek başa
 Seni öldürmüşler gün ortasında
 Seni evlere gömmüşler
 Lefkoşa

Lefkoşa 1956
 (Örfi İdare günleri)

*Serbest Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düzensiz kafiye.

TEMASI: Savaş sonrası Lefkoşa da yaşanan hüznler Lefkoşa'nın derin sessizliği.

TOPRAK

Bir toprak tutkusu içimde
 Mevsim güzelliğince açtı çiçekler
 Sıgmıyor zamana bu toprak aşkı
 Sabun köpüğü gibi ömrümüz
 Bugün solacak boylu boyunca
 Dallarda tomurcuk
 Kırlarda yonca.

Bu topraktan geldim bir şafak vakti

Işıyan yıldızlar düştü önüme

Kalbim çiçek gibi açıldı.

Bir umut gölünde arı duygular

Bir tadımlık sevgi

Topraktaki ses

Toprağa gideceğim bu akşam yine.

Sevdim güzelliğince doğayı

Benimdir kuşlar böcekler

Bütün çocuklar

Benimdir toprakta yaşayan herşey.

Bazen düşlerimde uzar

Yüzlerce yıl evvelki toprak

Unuturum roketi, ayı

Şehirlerden uzakta hayal ederim

Bu toprak dünyayı.

Toprak bilekteki kuvvet
 Alındaki terdir.
 Bir gençlik adadık bu topraklara
 Bilirmisin ki burada yatan
 Benim oğullarım, kardeşlerimdir.
 Geçemem, geçemem topraktan asla
 Hele bu toprak Kıbrıs olursa.

Çevre Dergisi 1960

*Serbest Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düzensiz kafiye.

TEMASI: Toprağın önemi vurgulanmıştır hele ki Kıbrıs'ın toprağının öneminden bahsedilmekte orada ki yatan kardeşlerimizden.

GECE DÜŞLERİ

Geceler dolusu karanlık
 Umut noktalandı gölgeliklerde
 Sular çağılıyor uzakta
 Yıldızlar nerede?

Gümüş bir göl oldu
 Heyecan damlaları
 Sürüdüm hayallerimi

Yeşil çimenlerde

Bir ıfık pencere

Gözlerin bende

Dinledim evreni derinden

Tüm güzellikleri severek

Bu kez düşünceler zincirindeyim

Bir soru takıldı beynime

Yoksa düşte miyim?

Bilmem neredeyim!

Uzak ve yakın anılar

Tutam tutam

Halka halka

Öyle bir anda düştü ki aklıma

Sindire sindire

Ve doya doya

Varamıyorum anlamına.

*Serbest Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düzensiz kafiye.

TEMASI: Geceleri derin düşüncelere dalmanın anlamı, yoğunluk geceleri başlar beyinlerde.

ÖZLEYİŞ

O kadar soğuk ki anneciğim

Kuşlar ötmüyor artık balkonumuzda

Vadide çiçekler solmuş

Bulutlar

Dağların doruklarında.

Buzlu bir rüzgâr esiyor yine

Nerede ruhuma gülen mavilikler

Sımsıcak güneşi özlüyorum

Damlalar düşmesin ellerime.

Solgun bir ışıkla ağardı şafak

Bir hüznün yeli esti yüreğime

Çıplak bahçelerde

Sarı çiğdemler açılmış

Koparmak istiyorum

Rüzgâr doluyor ellerime.

Kimsesiz kalmış çıplak ağaçlar

Ardıç kuşları gelmiyor artık

Bembeyaz güvercinler de gitmiş

Uzun gecelere sinmiş mavi karanlık

Baharı özleyorum anneciğim.

Lefkoşa 1980

*Serbest Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düzensiz kafiye.

TEMASI: Bir çocuğun baharı özleyişi tasvir edilmiştir.

İNSANLAR

Bazan düşünüyorum da

Bu sokaktan geçen insanları

Kimi dünyasından uzak

Kimi tanıya yakın.

Bazan bir sessiz ihtiyar

Bir oğlan kıvrıcık saçlı

Bir kız geçiyor utangaç
Uzakta, bir kadın yaşlı
Sevgiyi yitirmiş
Titrek, buruşuk elleri
Birşeyler arıyor yorgun gözleri.

Fırtınaya tutulmuş bir dünya
İnsanlar mutsuz, tasalı
Bir umut peşinde koşarlar
İnsanlar yorgun, telaşlı.

Sevgi ve neşe satan
Bir güzel kız.
Kaderi omuzuna almış bir adam
İnsanlar geçer sabır yüklü
Bir gizli umutla irkilir bazan
Sevgiyi unutanlar.
Ve her sabah bu sokakta
Yeni bir güne koşar insanlar.

*Serbest Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düzensiz kafiye.

TEMASI: İnsanların değişik değişik duygu yoğunluğu içinde olmuş olmasını tema edinen bir şiir.

ANILARIM

Düşündüm

Yürüdüğüm yolların

Cümlesini

Nasıl aradığımı

Gençliğimin neşesini

Beni yalnız koyup gittiğin günü

Nasıl unuturum?

Ayrılık korkusudur

Yeni baştan

Düşünmek istemiyorum.

Senin bildiğin gibi değil artık

Bu şehirde yaşayan insanlar

Hayat fenerinde bir pervane

Kim kimi dinler

Kim kimi anlar?

Sen uzak ÷lkelerin mevsimlerinde

Ben yorgun, huzursuz

Bir ember içindeyim

Kırılması zor

Söylemek istediğim

Bunlar değil elbet

Düşlerim bitmiyor.

Evler karanlıkta;

Susmuş

algılı bahçelerin şarkıları,

İssız caddelerde

Parkta, sokakta

Yorucu bir günün akşamında

ığlık, çığlığın gece kuşları.

Çocuklar gülüyor uykularımda

Bir sokak ötesi uzakta

İnanılmayacak kadar güzel

Anılarım var

Bir ucu evrenin ötesinde

İşıklar içinde diğeri ucu

Bir avize gibi yanacak

Sonsuza kadar.

Lefkoşa 1995

*Serbest Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düzensiz kafiye.

TEMASI: Güzel ve Kötü olan anıların hatırlanması.

DOĞDUĞUM YER

Uzun yıllardan sonra

Bir Eylül sabahı döndüğümde

Herşey olduğu gibiydi

Rüzgâr fısıldıyordu yine.

Hiçbirşey eksilmemiş odalarda

Yanakları al al

Bir çocuk gülüyor aynada.

Bağdaş kurup oturduğumuz sedir

O eski resim hala duvarda.

Köşede bakıyor aynalı dolap

Eskimiş kırılmış sanki

Kestane pişirdiğimiz mangal

Bir kapı açılmış anılarıma
Güzelliklerin cümlesini
Duydum çocukluk günlerimizin
Coşkun sesini
Ruhumda solmayan tatlı bir acı
Salıncak kurduğumuz
Badem ağacı!
Kuşlar ötüşürdü delicesine
Limon çiçekleri açan bahçelerde
Şırlı şırlı çağıldayan sular
Her gece bir ışık gibi beliren
Ateş böcekleri nerde?

İnce tozlu yollar
Uzaklara taşır hayallerimi.
Coşkun bir doğa, sonsuz güzellik
Doğduğum yer burası
Bir vadi içinde yeşillik.

*Serbest Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düzensiz kafiye.

TEMASI: Şairin doğduğu yeri anlatması anılarının hala canlı oluşunu anlatan bir şiir.

BAHAR GİBİSİN

Bir bahar sabahı gibisin

Serin rüzgârlar getiren

Mor menekşeler açmış gözlerinde

Sen gecelerin yıldızı

Sabahların güneşi

İpek şafaklardan dökülen

Altın ışıklar gibisin.

Deniz feneri gibi umut saçarsın

Bir tutam nefessin

Ne bir damla su

Çatlayan tomurcuk

Dallarda çiçek

Sen bir inci tanesi

Bahar gibisin

Bir güzelliği var her dönüşün
Uzat ellerini
Tut sevgileri,
Işıklı geceler içinde
Yeniden doğacak güneşi düşün.

Lefkoşa 1999

*Serbest Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düzensiz kafiye.

TEMASI: Baharın güzelliği...

YALNIZ ADAM

Mavi gece, masmavi bir gece
Ayın harmanında
Renkli ışıklar
Bir gölge süzüldü derinlerde
İnsan nefesi mi?
Gecenin sesi mi?
Bir yıldız kaydı ilerde.
Bir yalnız adam
Yaz yorgunluğu içinde
Yollarına düştü yıldızlar

Ağaç dallarında

Asılı kaldı

En güzel hayallerle

Derin duygular

Bir yalnız adam gezinir

Tozlu yollarda

Şehirden uzakta

Kalbini aldı eline

Umudu taktı ayaklarına

Sonsuzluğa

Işığa, sevgiye uzandı

Sevincini yumak yaptı

Sarıp gönderdi yarına.

Adım adım saydı bastığı yeri

Güzelliği arıyordu

Dağların doruklarında

Mor menekşeler

Süsledi yollarını

Kekik kokuları doldu içine

Uzattı aydınlığa kollarını
 Sevgisi filizlendi
 Gönlü yüceldi.
 Bir şarkı dinledi
 Kalbinin sesinden
 Avuçlarına doldurdu mavi ışığı
 Doğaya salıverdi
 Duygularını
 Gecenin meltemi tuttu elinden
 Uçurdu rüzgârla
 Yalnızlığını...

1998

*Serbest Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düzensiz kafiye.

TEMASI: Yalnız bir adamın umutlu hayalleri.

ESKİ EV

Karmaşık doğanın dalgınlığında
 Yürüdüm gün boyu
 Gruba doğru.
 Bir dönemeç

Bir sokak ve köşe başı

Bahçeler içinde

Çok eski bir ev

Yapayalnız

Ne geleni var ne de yoldaşı

Kırmızı kiremitli çatısı

Kol demirleri düşmüş kapıların

Pancur pencereler örtülü

Sarmaşık gülleri sarmış

Balkonlarını

Renkleri solmuş sardunyanların.

Koyu gölgeli dalları

İki ağaç durur yanıbaşında

Biri nar ağacı

Öteki ceviz

Kaderine terkedilmiş

Yapayalnız bir evceğiz

Bir vahŖi güzellik saklı

Salkım saçak dallarda iekler

Bir coŖkulu serenat

KuŖ cıvıltıları...

Sancıyan bir acı gemiŖinde

Vefasız yılların

Fısıltıları...

Ayak sesleri gelir odalardan

Bir kumral bebeğin

YumuŖak patikleri

Bir ıslık

Bir ığlık

Ve bir kahkaha

Yankılanır  r k tavanlarda

ocuk sesleri.

İnsanlar t ketmiŖ ömürlerini

Terkedip gitmiŖler

Bu eski evi

Bir ardak altında

Kırık kanepeler

Yaşamdan kaçan gibi kopmuş

Çamaşır ipi.

Kapkaralık dibi, kurumuş suyu

Kırık çıkırıyla

Eski bir kuyu.

Kışların ayazı, yağmuru, karı

Yazın o kızgın sarı sıcaklığı

Hoyratça okşamış

Sanki her yanı

Kalın bir örtü kuru yapraklar

Yollara döşenmiş malta taşları

Ayak izlerini,

Özlemi saklar.

Belki gelecek diye bekler

Kırık tokmağıyla ahşap kapılar

Yazık ki ne gelen

Ne de giden var.

*Serbest Hece ölçüsü ile yazılmıştır. Düzensiz kafiye.

TEMASI: Doğanın içerisine saklanmış eski güzel bir ev sessizliğin içinde kaybolmuş bir evi anlatan şiir.

URKİYE MİNE BALMAN'LA RÖPORTAJ

1) Şair olma isteği nereden doğdu?

— Şiir yazmaya İlkokulda başladım. O zamanlar da kitap bulmamız zordu. Şimdiki gibi her yerde aradığın kitabı bulamıyordun. Kendi imkânlarımızla kitap kiralardık. Benim kültürlü bir aileden gelmiş olmam şanslı olmamı gösterir. Benim annem öğretmendi, okumamızı daima isterdi ve bizi teşvik ederdi.

2) Şiirlerinizi yazarken sizi teşvik eden duygular?

— O içinizden gelen bir duygudur. Aslında birilerinin teşvikiyle olacak bir şey değildir. Okuduğumuz herhangi bir şeyde teşvik edebilir. Mesela beni teşvik eden şey bir arkadaşımın düşüp ayağının kanaması ve bu durumda ağlaması beni çok etkiledi ve ertesi günü bu olayla ilgili şiir yazdım. Duygularınızı kâğıda dökmek güzel bir şeydir. Gazetelere o zamanlar şiirler gönderirdim. Birazda merak vardı.

3) Sizi etkileyen şiiriniz?

— Hemen hemen hepsi hissederek yazdığım şiirler. Aslına bakarsak hepsinden etkilendim.

4) Şuan hala şiir yazıyor musunuz?

— Ara sıra yazıyorum, eskisi kadar değil.

5) Sizi en iyi ifade eden öğretmenlik mi yoksa şair olmak mı?

— Öğretmenlik mesleğini seviyorum bu durumda öğretmenlik.

6) Şiirle mi kaldınız hiç roman veya hikâye yazmayı denediniz mi?

— Denemelerim oldu fakat şiir yazmaya yöneldim duygularım o yöndeydi.

7) Kimlerden etkilendiniz?

— Hürriyet gazetesinin çıkartmış olduğu bir dergi vardı Kıbrıs’a haftada bir geliyordu ben alamazsam arkadaşım alırdı ve okuyorduk onları Nihat Sami Banarlı onun bir köşesi vardı o zamanlar. Tabi hece vezni vardı o zamanlar kafiyeler, uyaklar hepsi düzenli ve denk gelecekti ve asla düzensiz bir şiiri kabul etmedi. Ona gönderirdik ve o şiirlerimizi okur bize cevap verirdi. Türkiye’den cevap geldiğinde çok hoşumuza giderdi. O zamanlar Türkiye’den merak eden şairler de vardı, mektuplaşırdık. Kıbrıs’ı zannederlerdi ki İngilizce veya Rumca konuşuyorlar bizim Türkçe yazdığımızı duyanlar merak ederlerdi. Yarım kafiye’yi kabul etmezlerdi. Kalıplardan o zamanlar çıkmak yoktu.

Yağmur yağıyordu

Bir şimşek aydınlattı

Gecenin karanlığını

Damlalar doldu yüreğime

Uzanmak istedim...

Sensizliğe

Bir gölge düştü

Hayallerime

Ellerim boşlukta kaldı.

10. 10. 2008

* Serbest ölçü ile yazılmıştır. Düzensiz kafiye.

TEMASI: Hasret ve duyulan özlemi anlatan bir şiir. Lirik şiir türü.

LEFKOŞA

Bin yıllık bir tarih

Hisarlar içinde

Yağmur ancak keskin

Bin gamlı şehir Lefkoşa

Yalnızlığa terkedilmiş

Sokaklar soğuk, daracık

Zaman sığmaz olmuş

Ne doluya ne boşa

Cumbalı taş konaklar

Kerpiçten evler

Hüzünlü anılar saklar

Eski sokakların köşe başları

Panjur pencerelerde ışıklar

Ahşap bir kapı açılmış sokağa

Oturmuş sere serpe insanlar

Arka sokaklarda çocuklar

Bir oyun kurmuşlar

Top gibi sekiyor ayaklarında

Yorgun kaldırımların

Kırık taşları

Yaşamlar tüketmiş güzelliklerini

Girne kapısından öteye

Şehirler abidesi

Anma töreni ve bugün çelenkler

Renk renk çiçekler

Saf tutmuş insanlar

Saygı duruşunda

Osman Paşa caddesinden

Mehmet Akif'e

Şehrin havası değişir

Dere boyu evler

Sazlık ve yıllanmış

Eski yeni evler

Yüksek apartmanlar

Gün boyu kalabalık

Kimi bisikletli kimi yayan

Artar eksilmez motor sesleri

Kumsal park'ın gezisinde

Bir ay ocağı

Kimi insanlar yürüyüşle

Kimi alışverişle

Süslü vitrinler göz kırpar

Hele bir gece olsun da

Duy gürültüyü

Sokak lambalarının ışığı

Yakala yakalayabilirsen

Akan zamanı

Pop müzik sesleri

Rap şarkıları

Bazen burada başlar

Ötede biter

Bu efsane şehrin

Hikâyeleri

15. 02. 2009

* Serbest ölçü ile yazılmıştır. Düzensiz kafiye.

TEMASI: Lefkoşa'nın tarihi kokusunu anlatan buram buram bir şiir. Epik şiir.

< Sevgili hocam Urkiye Mine Balman'a benimle yapmış olduğu röportajı ve yeni yazmış olduğu şiirlerini benimle paylaştığı için teşekkür ediyorum. >

KAYNAKÇA

- a. Ocak Dergisi, 15 Aralık 1946, 1–5 sayılar.
- b. Türk Bankası Kültür- Sanat Dergisi, 1987, Sayı: 6.
- c. Medeniyet Gazetesi.
- d. Yeni gün Gazetesi, Yeni Gün Kadın Eki 30 Ağustos 1991.
- e. I Demet, 1952.
- f. II Demet, 16 Nisan 1960 yılında düzenlenen şiir gecesi.
- g. 2 Haziran 1945, Yeni Mecmua Dergisi, Sayı: 14.
- h. Bozkurt Gazetesi, 24 Aralık 1948.
- i. Kıbrıs Gazetesi 10 Ağustos 1994, Taylan Kav
- j. Demokrat Ankara'nın 24 Temmuz 1952 Perşembe, 2 Aralık 1952 sayıları.
- k. Çığ Antolojisi, 1943.
- l. Hürsöz Gazetesi'nin 1946- 1952 yılları arasındaki sayıları.
- m. Yeşilada Dergisi, 24 Aralık 1948, sayı: 2.
- n. Söz Gazetesi.
- o. Kadın Gazetesi'nin, 30 Haziran 1952 Pazartesi, 22 Eylül 1952, 29 Eylül 1953, 27 Kasım 1952 Perşembe sayıları.
- p. Ulus Gazetesi, 29 Haziran 1952 Pazar.
- q. Urkiye Mine Balman ile yapılmış özel röportaj ve arşivinde bulunan yeni şiirleri.
- r. Şevket Öznur, Gökada yayınları.